

RAADETS FORORDNING (EF) NR. 2100/94
af 27. juli 1994
om EF-sortsbeskyttelse

EF-Tidende NR. L 227 Af 01/09/1994 S. 0001 - 0030

Senere ændringer:

Iværksat. ved [395R1238](#) (EFT L 121 01.06.95 s.31)

Iværksat. ved [395R1239](#) (EFT L 121 01.06.95 s.37)

Ændret ved [395R2506](#) (EFT L 258 28.10.95 s.3)

Udøvelse af bemyndigelsesbeføjelser (art. 19, stk. 2,) [396R2470](#) (EFT nr. L 335 af 24.12.96, s. 10)

Tekst:

RAADETS FORORDNING (EF) Nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse

RAADET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Der er en række særlige problemer med hensyn til, hvilken form for industriel ejendomsret der kan anvendes i forbindelse med plantesorter;

ordningerne for industriel ejendomsret for plantesorter er ikke harmoniseret paa fællesskabsplan og reguleres derfor fortsat af medlemsstaternes lovgivninger, der ikke er ensartede;

det vil paa den baggrund være hensigtsmæssigt at indføre en fællesskabsordning, som eksisterer parallelt med de nationale ordninger, og som gør det muligt at opnå industriel ejendomsret, der gælder i hele Fællesskabet;

gennemførelsen og anvendelsen af denne fællesskabsordning bør ikke varetages af medlemsstaternes myndigheder, men af en EF-myndighed, der har status som juridisk person, nemlig »EF-Sortsmyndigheden«;

ordningen skal også tage hensyn til den tekniske udvikling inden for planteforædling, herunder bioteknologi; for at tilskynde til frembringelse og udvikling af nye sorter bør alle planteforædlere have en bedre beskyttelse end i den nuværende situation, uden at dette dog uberettiget bør forringe adgangen til beskyttelsen generelt eller i forbindelse med særlige forædlingsmetoder;

sorter af alle planteslægter og -arter bør kunne beskyttes;

sorter, der kan beskyttes, skal opfylde de internationale anerkendte betingelser, dvs. at de skal være selvstændige, ensartede, stabile og nye, og tillige være forsynet med en fastsat sortsbetegnelse;

det er vigtigt at fastsætte en definition af en plantesort for at sikre, at ordningen kan fungere tilfredsstillende;

det er ikke meningen, at denne definition skal ændre definitioner, der allerede måtte være fastlagt inden for intellektuel industriel ejendomsret, navnlig paa patentområder, eller at den skal ændre eller udelukke anvendelsen af retsregler om adgangen til beskyttelse af produkter, herunder planter og plantemateriale, eller fremgangsmaader, der er omfattet af sådanne andre former for industriel ejendomsret;

det er imidlertid meget ønskelige at have en fælles definition paa begge områder; passende bestræbelser paa internationalt plan bør derfor støttes for at nå frem til en sådan fælles definition;

i forbindelse med meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse er det nødvendigt at foretage en vurdering af sortens væsentligste kendetegn; sådanne kendetegn behøver imidlertid ikke nødvendigvis at staa i forbindelse med deres økonomiske betydning;

ordningen bør også klart angive, hvem der har retten til EF-sortsbeskyttelse; i visse tilfælde vil retten tilkomme flere personer i fællesskab og ikke blot én; det er nødvendigt at fastlægge bestemmelser om den formelle ret til at indgive ansøgning;

ordningen bør endvidere indeholde en definition af udtrykket »indehaver«, som anvendes i denne forordning; hvor udtrykket »indehaver« anvendes uden nærmere angivelse i denne forordning, herunder i artikel 29, stk. 5, skal det forstås som angivet i artikel 13, stk. 1;

da retsvirkningerne af EF-sortsbeskyttelsen bør være ensartede i hele Fællesskabet, må det nøje afgrænses, hvilke forretningsmæssige transaktioner der kræver indehaverens samtykke; beskyttelsens omfang bør i forhold til de fleste nationale ordninger udvides til at omfatte visse former for materiale af sorten for at tage hensyn til handel via tredjelande uden beskyttelse; indførelsen af princippet om konsumtion af rettigheder skal imidlertid sikre, at beskyttelsen ikke bliver for omfattende;

for at tilskynde til planteforædling opretholder ordningen i princippet den internationalt anerkendte regel om fri adgang til beskyttede sorter med henblik paa videreudvikling heraf og udnyttelse af nye sorter;

i visse tilfælde, hvor den nye sort, selv om den er selvstændig, i det væsentlige er afledt af den oprindelige sort, boer der indføres en vis form for afhængighed i forhold til indehaveren af denne sort; udoevelsen af de til EF-sortsbeskyttelsen knyttede rettigheder skal være undergivet begrænsninger fastlagt i bestemmelser, der vedtages i almenhedens interesse; dette omfatter bl.a. sikring af landbrugsproduktionen; landbrugere skal derfor have tilladelse til på visse betingelser at anvende høstudbytte til formering; det må sikres, at betingelserne fastlægges på fællesskabsplan; under visse omstændigheder boer der også gives mulighed for tvangslicens i almenhedens interesse, hvilket kan omfatte behovet for at forsyne markedet med materiale med særlige kendetegn eller opretholde tilskyndelsen til at fortsætte frembringelsen af forbedrede sorter; anvendelsen af fastsatte sortsbetegnelser boer goeres obligatorisk; EF-sortsbeskyttelsen boer i princippet have en gyldighedsperiode på mindst 25 år, og på mindst 30 år for vinstokke og træarter; der boer også fastsættes andre opførselsgrunde; EF-sortsbeskyttelsen er genstand for ejendomsret, og dens status i forbindelse med ikke-harmoniserede retsfor skrifter i medlemsstaterne, navnlig inden for privatretten, boer derfor klarlægges; det samme gælder for bilæggelsen af tvister om overtrædelse og for håndhævelsen af retten til EF-sortsbeskyttelse; det er nødvendigt at sikre, at den fulde anvendelse af principperne i ordningen for EF-sortsbeskyttelse ikke svækkes gennem virkningerne af andre ordninger; i den forbindelse boer der, i overensstemmelse med medlemsstaternes bestående internationale forpligtelser, fastsættes visse regler om forholdet til andre former for industriel ejendomsret; det er uomgængeligt nødvendigt at undersøge, om og i hvilken udstrækning betingelserne for beskyttelse under andre former for industriel ejendomsret, som for eksempel patenter, boer tilpasses eller ændres på anden måde, så der opnås sammenhæng med EF-sortsbeskyttelsesordningen; om fornoedent må dette fastlægges ved yderligere fællesskabsret gennem velafvejede regler; EF-sortsmyndighedens, herunder appelkammerens, opgaver og beføjelser vedrørende meddelelse, ophør og efterprøvelse af EF-sortsbeskyttelsen og offentliggørelser bygger i videst muligt omfang på de regler, der er fastsat for andre ordninger; dette gælder også Sortsmyndighedens opbygning og forretningsorden, samarbejdet med Kommissionen og medlemsstaterne, navnlig gennem administrationsområdet, og prøvningsmyndighedernes medvirken ved den tekniske afprøvelse samt de nødvendige budgetmæssige forholdsregler; Sortsmyndigheden boer rådgives og være undergivet tilsyn af nævnte administrationsråd, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og for Kommissionen; traktaten indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelsen af denne forordning end artikel 235; ved nærværende forordning tages der hensyn til bestående internationale konventioner som f.eks. den internationale konvention om beskyttelse af plantenyheder (UPOV-konventionen), konventionen om meddelelse af europæiske patenter (den europæiske patentkonvention) og aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder spørgsmål vedrørende varemærkeforfalskede varer; ved nærværende forordning indføres der derfor kun forbud mod patentering af plantesorter i det omfang, dette kræves i den europæiske patentkonvention, dvs. af plantesorter som sådan; denne forordning boer om fornoedent tages op til fornyet behandling med henblik på ændringer som følge af den fremtidige udvikling i ovennævnte konventioner -

UDSTEDT FOELGENDE FORORDNING:

FOERSTE DEL ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

EF-sortsbeskyttelse

Med denne forordning indføres EF-sortsbeskyttelse som eneste og eksklusive form for EF-beskyttelse af industriel ejendomsret for plantesorter.

Artikel 2

EF-sortsbeskyttelsens enhedsvirkning

EF-sortsbeskyttelsen har samme retsvirkninger inden for Fællesskabets område og kan kun meddeles, overdrages eller bringes til ophør med virkning for hele dette område.

Artikel 3

National sortsbeskyttelse

Denne forordning indskrænker ikke medlemsstaternes ret til at meddele national sortsbeskyttelse, jf. dog artikel 92, stk. 1.

394R2100

Artikel 4

EF-Sortsmyndigheden

Med henblik paa anvendelsen af denne forordning oprettes en sortsmyndighed for Faellesskabet, i det foelgende benaevnt »Sortsmyndigheden«.

ANDEN

DEL MATERIELLE BESTEMMELSER

KAPITEL I

BETINGELSER FOR MEDDELELSE AF EF-SORTSBESKYTTELSE

Artikel 5

EF-sortsbeskyttelsens anvendelsesomraade

1. EF-sortsbeskyttelse kan omfatte sorter af alle planteslaegter og -arter, herunder bl.a. hybrider mellem slaegter eller parter.
2. I denne forordning forstaas ved »sort« en bestand af planter inden for en enkelt botanisk taksionomisk gruppe af lavest kendte rang, der, uanset om alle betingelser for meddelelse af sortsbeskyttelse er opfyldt, kan
 - defineres paa grundlag af forekomsten af kendetegn, der skyldes en given genotype eller kombination af genotyper
 - skelnes fra enhver anden bestand af planter paa grundlag af forekomsten af mindst et af de naevnte kendetegn og
 - betragtes som en enhed hvad angaar dens egnethed til at blive formeret uforandret.
3. En bestand af planter bestaar af hele planter eller plantedele, hvis disse dele er i stand til at producere hele planter, i det foelgende under ét benaevnt »sortsbestanddele«.
4. Den i stk. 2, foerste led, omhandlede forekomst af kendetegn kan vaere invariabel eller variabel mellem sortsbestanddele af samme slags, forudsat at variationsniveauet ogsaa skyldes genotypen eller kombinationen af genotyper.

Artikel 6

Sorter, der kan beskyttes

EF-sortsbeskyttelsen meddeles for sorter, der er

- a) selvstaendige
- b) ensartede
- c) stabile og
- d) nye.

Desuden skal sorten have en sortsbetegnelse i overensstemmelse med artikel 63.

Artikel 7

Selvstaendighed

1. En sort anses for at vaere selvstaendig, naar den paa grundlag af forekomsten af kendetegn, der skyldes en given genotype eller kombination af genotyper, tydeligt adskiller sig fra enhver anden sort, hvis eksistens er almindeligt kendt paa ansøgningsdatoen som fastlagt i medfoer af artikel 51.
2. Eksistensen af en anden sort anses navnlig for at vaere almindeligt kendt, naar det paa ansøgningsdatoen som fastlagt i medfoer af artikel 51 forholdt sig saaledes,
 - a) at den var omfattet af sortsbeskyttelse eller optaget i et officielt register over plantesorter i Faellesskabet eller en stat eller inden for en mellemstatslig organisation med kompetence paa omraadet
 - b) at der var indgivet ansøgning om meddelelse af sortsbeskyttelse for den eller om optagelse af den i et saadant officielt register, forudsat at den paagaeldende ansøgning i mellemtiden er blevet imoedekommet.Der kan i gennemfoerelsesbestemmelserne i medfoer af artikel 114 anfoeres yderligere eksempler paa tilfaelde, hvor en sort anses for at vaere almindeligt kendt.

Artikel 8

Ensartethed

En sort anses for at vaere ensartet, hvis den, bortset fra den variation, der kan forventes som foelge af saerlige forhold ved formeringen, er tilstraekkeligt ensartet med hensyn til forekomsten af de kendetegn, som laegges til grund ved bestemmelsen af, om sorten er selvstaendig, samt eventuelle andre kendetegn, som tages i betragtning ved sortsbeskrivelsen.

Artikel 9

Stabilitet

En sort anses for at være stabil, hvis forekomsten af de kendetegn, som lægges til grund ved bestemmelsen af, om sorten er selvstændig, samt eventuelle andre kendetegn, som tages i betragtning ved sortsbeskrivelsen, forbliver uændret efter gentagen formering, eller, hvis der er tale om en bestemt formeringscyklus, ved afslutningen af enhver saadan cyklus.

Artikel 10

Nyhed

1. En sort anses for at være ny, hvis sortsbestanddele eller udbytte af sorten ikke paa ansøgningsdatoen som fastlagt i medfoer af artikel 51 er blevet solgt eller paa anden maade overdraget til andre af foraedleren som defineret i artikel 11 eller med dennes samtykke, med henblik paa udnyttelse af sorten,

a) mere end et aar inden ovennaevnte dato, inden for Faellesskabets omraade
b) mere end fire aar eller, for traearter og druesorter, mere end seks aar inden ovennaevnte dato, uden for Faellesskabets omraade.

2. Overdragelse af sortsbestanddele til et officielt organ i lovbestemt oejemed eller til andre i henhold til aftale eller andet retsforhold alene med henblik paa produktion, reproduktion, formering, behandling eller opbevaring anses ikke for overdragelse til andre i den i stk. 1 naevnte forstand, saafremt foraedleren bevarer en eksklusiv raaderet over de paagaeldende og andre sortsbestanddele, og videreoverdragelse ikke finder sted. En saadan overdragelse af sortsbestanddele anses imidlertid for at være en overdragelse efter stk. 1, hvis de paagaeldende sortsbestanddele gentagne gange anvendes til produktion af en hybrid sort, og hvis der finder overdragelse sted af sortsbestanddele eller udbytte af den hybride sort.

Overdragelse af sortsbestanddele fra et selskab som defineret i traktatens artikel 58, stk. 2, til et andet saadant selskab anses heller ikke for overdragelse til andre, hvis det ene af dem helt tilhoerer det andet, eller hvis begge helt tilhoerer et tredje saadant selskab, og videreoverdragelse ikke finder sted. Denne bestemmelse gaelder ikke for andelsselskaber.

3. Overdragelse af sortsbestanddele eller udbytte af sorten, som er fremstillet af planter dyrket med henblik paa de i artikel 15, litra b) og c), omhandlede formaal, og som ikke anvendes til yderligere reproduktion eller formering, anses ikke for udnyttelse af sorten, medmindre der henvises til sorten med henblik paa saadan overdragelse. Der tages heller ikke hensyn til overdragelse til andre, naar dette direkte eller indirekte maa tilskrives det forhold, at foraedleren har udstillet sorten paa en officiel eller officielt anerkendt udstilling som defineret i konventionen angaaende internationale udstillinger, eller paa en udstilling i en medlemsstat, som denne officielt har anerkendt som en tilsvarende udstilling.

KAPITEL II

BERETTIGEDE PERSONER

Artikel 11

Retten til EF-sortsbeskyttelse

1. Retten til EF-sortsbeskyttelse tilkommer den person, der har frembragt eller fundet og udviklet sorten, eller dennes successor, begge - dvs. personen og dennes successor - i det foelgende benaevnt »foraedleren«.

2. Hvis to eller flere personer i faellesskab har frembragt eller fundet og udviklet sorten, tilkommer retten disse eller deres respektive successorer i faellesskab. Bestemmelsen gaelder ogsaa for to eller flere personer, naar en eller flere af dem har fundet sorten, og den anden eller de andre har udviklet den.

3. Retten tilkommer ogsaa foraedleren og enhver anden person eller andre personer i faellesskab, hvis foraedleren og den anden person eller de andre personer ved en skriftlig erklæring har indvilliget i faelles sortsbeskyttelse.

4. Hvis foraedleren er arbejdstager, bestemmes retten til EF-sortsbeskyttelse efter den nationale lovgivning, der gaelder for det ansættelsesforhold, i forbindelse med hvilken sorten er blevet frembragt eller fundet og udviklet.

5. Hvis retten til EF-sortsbeskyttelse i medfoer af stk. 2 til 4 tilkommer to eller flere personer i faellesskab, kan en eller flere af disse ved en skriftlig erklæring bemyndige de oevrige til at goere retten gaeldende.

Artikel 12

Personer, der er berettigede til at ansøge om EF-sortsbeskyttelse

1. Ansøgning om EF-sortsbeskyttelse kan indgives af enhver fysisk eller juridisk person og af enhver sammenslutning, som i henhold til den for sammenslutningen gaeldende lovgivning har status som juridisk person, naar de er henholdsvis statsborgere eller hjemmehoerende

a) i en medlemsstat eller i en anden stat, der er medlem af Den Internationale Union til Beskyttelse af Plantenyheder efter artikel 1, nr. xi), i den internationale konvention til beskyttelse af plantenyheder (1991-akten), eller har deres bopael eller hovedsaede eller et forretningssted i en saadan stat

b) i en anden stat og ikke opfylder kravene i litra a) med hensyn til bopæl, hovedsæde eller forretningssted, for saa vidt Kommissionen efter høring af det i artikel 36 nævnte administrationsråd har vedtaget det. En saadan vedtagelse kan betinges af, at den anden stat for sorter af samme botaniske taksionomiske gruppe yder statsborgere og hjemmehørende i alle medlemsstater en beskyttelse svarende til den beskyttelse, der ydes i henhold til denne forordning; Kommissionen afgør, om denne betingelse er opfyldt.

2. Ansøgning kan ogsaa indgives af to eller flere personer i fællesskab.

KAPITEL III

EF-SORTSBESKYTTELSENS RETSVIRKNINGER

Artikel 13

Rettigheder knyttet til EF-sortsbeskyttelsen samt forbudte handlinger

1. EF-sortsbeskyttelsen bevirker, at indehaveren eller indehaverne af EF-sortsbeskyttelsen, i det følgende benævnt »indehaveren«, har ret til at foretage de i stk. 2 nævnte handlinger med hensyn til den paagældende sort.

2. Uden at dette indskrænker anvendelsen af artikel 15 og 16, kræver følgende handlinger tilladelse fra indehaveren, hvis der benyttes sortsbestanddele eller udbytte af den beskyttede sort, i det følgende under ét benævnt »materiale«:

- a) produktion eller reproduktion (formering)
- b) behandling med henblik paa formering
- c) udbud til salg
- d) salg eller anden form for markedsføring
- e) udførsel fra Fællesskabet
- f) indførsel til Fællesskabet
- g) oplagring med henblik paa alle i litra a) til f) nævnte formaal.

Indehaveren kan knytte betingelser eller begrænsninger til sin tilladelse.

3. Stk. 2 gælder kun for udbytte, hvis dette er tilvejebragt ved ikke-tilladt brug af sortsbestanddele af den beskyttede sort, og hvis indehaveren ikke har haft rimelig mulighed for at udoeve sin rettighed vedrørende de nævnte sortsbestanddele.

4. I gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114 kan det bestemmes, at stk. 2 i nærværende artikel ogsaa skal gælde i særlige tilfælde for produkter, der direkte er fremstillet af materiale af den beskyttede sort. Det kan kun bringes i anvendelse, hvis disse produkter er blevet fremstillet ved ikke-tilladt brug af materiale af den beskyttede sort, og hvis indehaveren ikke har haft rimelig mulighed for at udoeve sin rettighed vedrørende det nævnte materiale. I det omfang stk. 2 gælder for direkte fremstillede produkter, anses disse ogsaa for »materiale«.

5. Stk. 1 til 4 gælder ogsaa for

- a) sorter, der i det væsentlige er afledt af den sort, for hvilken der er meddelt EF-sortsbeskyttelse, saafremt denne sidstnævnte sort ikke selv er en i det væsentlige afledt sort
- b) sorter, der i henhold til artikel 7 ikke er selvstændige i forhold til den beskyttede sort, og
- c) sorter, til hvis produktion der kræves gentagen anvendelse af den beskyttede sort.

6. Ved anvendelsen af stk. 5, litra a), anses en sort for i det væsentlige at være afledt af en anden sort, i det følgende benævnt »den oprindelige sort«, naar

- a) den i overvejende grad er afledt af den oprindelige sort eller af en sort, som selv i overvejende grad er afledt af den oprindelige sort
- b) den i henhold til artikel 7 er selvstændig i forhold til den oprindelige sort, og
- c) den bortset fra forskelle, som skyldes afledningsprocessen, i det væsentlige er i overensstemmelse med den oprindelige sort med hensyn til forekomsten af de kendetegn, der skyldes den oprindelige sorts genotype eller kombination af genotyper.

7. De afledningsprocesser, der som et minimum omfattes af bestemmelserne i stk. 6, kan angives i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114.

8. Udoevelsen af de til EF-sortsbeskyttelsen knyttede rettigheder maa ikke ske under krænkelse af bestemmelser, der er fastsat af hensyn til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter samt af miljøet, beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret, eller beskyttelse af konkurrence, samhandel og landbrugsproduktion, jf. dog artikel 14 og artikel 29.

Artikel 14

Undtagelser fra EF-sortsbeskyttelsen

1. Uanset artikel 13, stk. 2, og med det formaal at opretholde landbrugsproduktionen, er det tilladt landbrugere med henblik paa formering paa marken paa deres egne bedrifter at anvende udbytte, som de har tilvejebragt ved paa deres egne bedrifter at plante formeringsmateriale af en sort, bortset fra hybrider og syntetiske sorter, der er omfattet af EF-sortsbeskyttelse.

394R2100

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder kun for følgende arter af landbrugsafgroeder:

a) foderplanter:

Cicer arietinum L. - kikaert

Lupinus luteus L. - gul lupin

Medicago sativa L. - lucerne

Pisum sativum L. (partim) - foderaert

Trifolium alexandrinum L. - egyptisk klover

Trifolium resupinatum L. - omvendt klover

Vicia faba - hesteboenne

Vicia sativa L. - fodervikke

og for Portugals vedkommende *Lolium multiflorum* Lam - italiensk rajgræs

b) kornarter:

Avena sativa - havre

Hordeum vulgare L. - byg

Oryza sativa L. - ris

Phalaris canariensis L. - kanariegræs

Secale cereale L. - rug

X *Triticosecale* Wittm. - triticale

Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol. - hvede

Triticum durum Desf. - haard hvede

Triticum spelta L. - spelt

c) kartofler:

Solanum tuberosum - kartofler

d) olie- og fiberplanter:

Brassica napus L. (partim) - raps

Brassica rapa L. (partim) - ryps

Linum usitatissimum - hoerfroe med undtagelse af hoer.

3. Inden forordningen træder i kraft, fastsættes de nærmere regler for håndhævelsen af undtagelsen i stk. 1 og for beskyttelsen af planteavlerens og landbrugernes legitime interesser i gennemførelsesbestemmelser i medfør af artikel 114 på grundlag af følgende kriterier:

- der må ikke være kvantitative restriktioner på bedriftsniveau i det omfang, det er nødvendigt for bedriftens behov

- det skal være tilladt landbrugeren selv at forarbejde eller at få forarbejdet høstudbyttet med henblik på udsaaing, idet medlemsstaterne dog kan fastsætte visse begrænsninger for tilrettelæggelsen af forarbejdningen af det pågældende høstudbytte, specielt for at sikre, at det produkt, der indleveres til forarbejdning, er identisk med det forarbejdede produkt

- små landbrugere skal ikke betale vederlag til indehaveren; ved små landbrugere forstås

- for så vidt angår de plantesorter, der er anført i stk. 2, og på hvilke Raadets forordning (EOEF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgroeder (4) finder anvendelse, landbrugere, der dyrker planter på et areal, der ikke overstiger det areal, som det kræver at producere 92 tons korn; ved beregning af arealet finder artikel 8, stk. 2, i nævnte forordning anvendelse.

- for så vidt angår de øvrige plantesorter, der er anført i stk. 2, landbrugere, der opfylder tilsvarende passende kriterier

- andre landbrugere skal betale indehaveren et rimeligt vederlag, som skal være betydeligt lavere end det beløb, der opkræves for en licens til produktion af formeringsmateriale af samme sort i samme område; dette rimelige vederlag kan ændre størrelse i tidens løb under hensyntagen til, i hvor stort omfang undtagelsen i stk. 1 finder anvendelse for den pågældende sort

- det påhviler alene indehaverne at kontrollere, at bestemmelserne i denne artikel eller bestemmelser, der er vedtaget i medfør heraf, overholdes; de kan ved tilrettelæggelsen af kontrollen ikke få bistand fra officielle organer

- indehaveren skal efter anmodning have relevante oplysninger fra landbrugere og leverandører af forarbejdningstjenesteydelser; officielle organer, der deltager i kontrollen med landbrugsproduktionen, kan ligeledes stille relevante oplysninger til rådighed, hvis de har fået disse oplysninger som led i den normale udførelse af deres opgaver, og det ikke medfører ekstra byrder eller udgifter. For så vidt angår personoplysninger indskrænker disse bestemmelser på ingen måde Fællesskabets og medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling og fri udveksling af personoplysninger.

Artikel 15

Begraensninger i EF-sortsbeskyttelsens retsvirkninger

EF-sortsbeskyttelsen omfatter ikke:

- a) handlinger af privat art og uden erhvervsmaessigt formaal
- b) handlinger i forsoegsoejemed
- c) handlinger med henblik paa at frembringe eller finde og udvikle andre sorter
- d) handlinger som naevnt i artikel 13, stk. 2, 3 og 4, med hensyn til saadanne andre sorter, bortset fra tilfaelde, hvor bestemmelserne i artikel 13, stk. 5, finder anvendelse, eller hvor den anden sort eller materiale af denne sort bliver omfattet af en retlig beskyttelse, i forbindelse med hvilken der ikke gaelder en tilsvarende bestemmelse, og
- e) handlinger, for hvilke et forbud ville vaere i strid med bestemmelserne i artikel 13, stk. 8, artikel 14 eller artikel 29.

Artikel 16

Konsumtion af de til EF-sortsbeskyttelsen knyttede rettigheder

EF-sortsbeskyttelsen omfatter ikke handlinger, der vedroerer materiale af den beskyttede sort eller af en sort, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 13, stk. 5, naar det af indehaveren eller med dennes samtykke er blevet overdraget til andre inden for Faellesskabet, eller materiale, der er afledt af naevnte materiale, medmindre saadanne handlinger

- a) indebaerer videreformering af den paagaeldende sort, medmindre saadan formering var tilsigtet, da materialet blev overdraget, eller
- b) indebaerer udfoersel af sortsbestanddele til et tredjeland, som ikke beskytter sorter af de planteslaegter eller -arter, som sorten tilhoerer, medmindre det udfoerte materiale er bestemt til endeligt forbrug.

Artikel 17

Anvendelse af sortsbetegnelser

1. Enhver, der inden for Faellesskabets omraade i erhvervsmaessigt oejemed udbyder eller overdrager sortsbestanddele af en beskyttet sort eller af en sort, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 13, stk. 5, skal anvende den sortsbetegnelse, der er fastsat i medfoer af artikel 63; ved skriftlig angivelse skal sortsbetegnelsen vaere tydelig og let laesbar. Hvis et varemaerke, firmanavn eller lignende angivelse forbindes med den fastsatte betegnelse, skal denne betegnelse vaere let genkendelig som saadan.
2. Enhver, der foretager saadanne handlinger med hensyn til alt andet materiale af sorten, skal give oplysning om denne betegnelse i overensstemmelse med andre retsforskrifter, eller hvis en myndighed, erhververen eller en anden person med en legitim interesse anmoder derom.
3. Stk. 1 og 2 gaelder ogsaa, naar EF-sortsbeskyttelsen er ophoert.

Artikel 18

Begraensninger i anvendelsen af en sortsbetegnelse

1. Indehaveren kan ikke hindre fri anvendelse af en sortsbetegnelse paa grundlag af en rettighed, som han har vedroerende en med sortsbetegnelsen identisk betegnelse; dette gaelder ogsaa, naar EF-sortsbeskyttelsen er ophoert.
2. Tredjemand kan kun hindre fri anvendelse af en sortsbetegnelse paa grundlag af en rettighed, som han har vedroerende en med sortsbetegnelsen identisk betegnelse, hvis den paagaeldende rettighed er blevet meddelt, inden sortsbetegnelsen blev fastsat i medfoer af artikel 63.
3. En sortsbetegnelse paa en sort, der er omfattet af EF-sortsbeskyttelse eller af national sortsbeskyttelse i en medlemsstat eller i en stat, der er medlem af Den Internationale Union til Beskyttelse af Plantenyheder, og en betegnelse, der kan forveksles med en saadan sortsbetegnelse, maa ikke anvendes paa Faellesskabets omraade for en anden sort af samme botaniske art eller af en art, der ifoelge en meddelelse i henhold til artikel 63, stk. 5, betragtes som beslaegtet hermed, eller for materiale af en saadan sort.

KAPITEL IV

EF-SORTSBESKYTTELSENS VARIGHED OG OPHOER

Artikel 19

EF-sortsbeskyttelsens varighed

1. EF-sortsbeskyttelsen gaelder indtil udgangen af det 25. kalenderaar, for druesorter og traearter dog indtil udgangen af det 30. kalenderaar, efter aaret for meddelelsen af beskyttelsen.
2. Raadet, der traeffor afgoerelse med kvalificeret flertal paa forslag af Kommissionen, kan for specifikke slaegter eller arter fastsaette, at perioderne i stk. 1 kan forlaenges med indtil fem aar.
3. EF-sortsbeskyttelsen bortfalder inden udloebet af de i stk. 1 naevnte perioder eller af de i henhold til stk. 2 fastsatte perioder, naar indehaveren ved en til Sortsmyndigheden rettet skriftlig erklaering giver afkald paa den; ophoeret faar virkning fra dagen efter den dag, paa hvilken Sortsmyndigheden modtager erklaeringen.

Artikel 20

Ugyldigkendelse af EF-sortsbeskyttelsen

1. Sortsmyndigheden erklærer EF-sortsbeskyttelsen for ugyldig, hvis det viser sig:

- a) at betingelserne i artikel 7 eller 10 ikke var opfyldt paa tidspunktet for meddelelsen af EF-sortsbeskyttelsen; eller
- b) at betingelserne i artikel 8 og 9 ikke var opfyldt paa tidspunktet for meddelelsen af EF-sortsbeskyttelsen i tilfaelde, hvor meddelelsen af beskyttelsen i det vaesentlige er sket paa grundlag af oplysninger og dokumentation fremlagt af ansøgeren; eller
- c) at EF-sortsbeskyttelsen er meddelt en person, der ikke er berettiget dertil, medmindre beskyttelsen overdrages til rette vedkommende.

2. Hvis EF-sortsbeskyttelsen erklæres ugyldig, anses de retsvirkninger, der er knyttet til den i henhold til denne forordning, for ikke at have eksisteret.

Artikel 21

Ophævelse af EF-sortsbeskyttelsen

1. Sortsmyndigheden ophæver EF-sortsbeskyttelsen med virkning for eftertiden, hvis det viser sig, at betingelserne i artikel 8 eller artikel 9 ikke længere er opfyldt. Hvis det konstateres, at disse betingelser allerede paa et tidspunkt forud for ophævelsen ikke længere var opfyldt, kan ophævelsen faa virkning fra dette tidspunkt.

2. Sortsmyndigheden kan ophæve EF-sortsbeskyttelsen med virkning for eftertiden, hvis indehaveren efter at vaere blevet opfordret dertil inden for en af Sortsmyndigheden fastsat frist

- a) ikke har efterkommet en forpligtelse efter artikel 64, stk. 3, eller
- b) i det i artikel 66 naevnte tilfaelde ikke foreslaar en anden egnet sortsbetegnelse, eller
- c) ikke betaler de gebyrer, som i givet fald skal betales for at kunne opretholde EF-sortsbeskyttelsen, eller
- d) det vaere sig som oprindeligt indehaver eller som successor efter en overdragelse i medfoer af artikel 23 ikke længere opfylder betingelserne i artikel 12 og artikel 82.

KAPITEL V

EF-SORTSBESKYTTELSEN SOM GENSTAND FOR EJENDOMSRET

Artikel 22

Ligestilling med national ret

1. Medmindre andet er fastsat i artikel 23 til 29, skal EF-sortsbeskyttelsen som genstand for ejendomsret i alle henseender og gaeldende for hele Faellesskabets omraade betragtes som en tilsvarende ejendomsret i den medlemsstat, hvor

- a) indehaveren ifoelge registret over EF-sortsbeskyttelse paa det paagaeldende tidspunkt havde sin bopael, sit hovedsaede eller et forretningssted, eller
- b) den i naevnte register foerst indfoerte befuldmaegtigede for indehaveren paa indfoerelsesdatoen havde sin bopael, sit hovedsaede eller et forretningssted, hvis betingelserne i litra a) ikke er opfyldt.

2. Hvis betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, er den i stk. 1 naevnte medlemsstat den medlemsstat, hvor Sortsmyndigheden har sit hjemsted.

3. Hvis der i det i stk. 1 naevnte register for indehaveren eller den befuldmaegtigede er indfoert bopael, hovedsaede eller forretningssted i to eller flere medlemsstater, er det den bopael eller det hovedsaede, der er naevnt foerst, som er afgoerende for anvendelsen af stk. 1.

4. Hvis to eller flere personer er indfoert i det i stk. 1 naevnte register som faelles indehavere, gaelder stk. 1, litra a), for den, der er naevnt foerst i den i registret anfoerte raekefoelge, og som opfylder betingelserne. Hvis ingen af indehaverne opfylder betingelserne i stk. 1, litra a), finder stk. 2 anvendelse.

Artikel 23

Overdragelse

1. EF-sortsbeskyttelsen kan overdrages til en eller flere successorer.

2. Overdragelse af EF-sortsbeskyttelsen kan kun ske til successorer, der opfylder betingelserne i artikel 12 og artikel 82. Overdragelsen skal vaere skriftlig og vaere underskrevet af kontraktparterne, medmindre den er en foelge af en dom eller andre afgoerelser, der afslutter retssager. I modsat fald er overdragelsen ugyldig.

3. Medmindre andet er fastsat i artikel 100, beroerer overdragelsen ikke tredjemands rettigheder, hvis disse er erhvervet inden tidspunktet derfor.

4. Overdragelsen faar foerst virkning over for Sortsmyndigheden og kan kun goeres gaeldende over for tredjemand, naar den i gennemfoerelsesbestemmelserne foreskrevne dokumentation forelaegges, og den er indfoert i registret over EF-sortsbeskyttelse. Er overdragelsen endnu ikke indfoert i registret, kan den dog goeres gaeldende over for en tredjemand, som har erhvervet rettigheder efter tidspunktet derfor, men som var bekendt med den paa tidspunktet for rettighedserhvervelsen.

Artikel 24

Tvangsfuldbyrdelse

EF-sortsbeskyttelsen kan goeres til genstand for tvangsfuldbyrdelse samt foreloebige, herunder sikrende, retsmidler som omhandlet i artikel 24 i konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgoerelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som blev undertegnet i Lugano den 16. september 1988, i det foelgende benaevnt »Lugano-konventionen«.

Artikel 25

Konkursbehandling eller tilsvarende bobehandlinger

Indtil faelles regler for medlemsstaterne traeder i kraft paa dette omraade, kan EF-sortsbeskyttelsen alene inddrages i konkursbehandling eller tilsvarende bobehandlinger i den medlemsstat, hvor der foerste blev indledt en saadan behandling, i henhold til den nationale lovgivning eller de konventioner, der finder anvendelse paa dette omraade.

Artikel 26

Ansoegningen om EF-sortsbeskyttelse som genstand for ejendomsret

Artikel 22 til 25 finder anvendelse paa ansogninger om EF-sortsbeskyttelse. For saa vidt angaar saadanne ansogninger skal henvisningerne i disse artikler til registret over EF-sortsbeskyttelse betragtes som henvisninger til registret over ansogninger om EF-sortsbeskyttelse.

Artikel 27

Aftalte licenser

1. Der kan gives licens til hel eller delvis udnyttelse af EF-sortsbeskyttelsen. Licensen kan vaere en eksklusiv eller en ikke-eksklusiv licens.
2. Indehaveren kan goere de rettigheder, der er knyttet til EF-sortsbeskyttelsen, gaeldende over for en licenstag, der ikke overholder vilkaar eller begraensninger i sin licens i medfoer af stk. 1.

Artikel 28

Sameje

Er EF-sortsbeskyttelsen genstand for sameje mellem flere, finder artikel 22 til 27 tilsvarende anvendelse paa vedkommende indehavers respektive andel, for saa vidt andelene er fastlagt.

Artikel 29

Tvangslicens

1. Sortsmyndigheden meddeler en eller flere personer tvangslicens efter ansogning fra denne eller disse, men udelukkende ud fra almenhedens interesse og efter hoering af det i artikel 36 naevnte administrationsraad.
2. Paa anmodning af en medlemsstat, af Kommissionen eller af en organisation, som er oprettet paa faellesskabsplan og registreret af Kommissionen, kan der meddeles en tvangslicens enten til en gruppe af personer, der opfylder bestemte krav, eller til enkeltpersoner i en eller flere medlemsstater eller overalt i faellesskabet. Licensen kan kun meddeles ud fra almenhedens interesse og med administrationsraadets samtykke.
3. Ved meddelelse af tvangslicens fastsaetter Sortsmyndigheden, hvilken type handlinger der er daekket, hvilke rimelige betingelser der knytter sig dertil, samt hvilke bestemte krav der skal opfyldes, jf. stk. 2. Ved fastsaettelsen af de rimelige betingelser, skal der tages hensyn til alle indehavere af sortsbeskyttelser, som beroeres af meddelelsen af tvangslicens. De rimelige betingelser kan omfatte en eventuel tidsbegransning og betaling af en passende royalty som et rimeligt vederlag til indehaveren, ligesom indehaveren kan paalaegges visse forpligtelser, som skal overholdes, hvis tvangslicensen skal kunne udnyttes.
4. Ved udlobet af hvert aar efter meddelelsen af en tvangslicens og inden for ovennaevnte eventuelle tidsbegransning kan enhver beroert part anmode om, at afgoerelsen om meddelelse af tvangslicens ophaeves eller aendres. En saadan anmodning kan kun begrundes med, at de omstaendigheder, der har vaeret afgoerende for den truffne afgoerelse, i mellemtiden har aendret sig.
5. Tvangslicens meddeles indehaveren for en i det vaesentlige afledt sort efter ansogning, hvis kriterierne i stk. 1 er opfyldt. De rimelige betingelser, som er omhandlet i stk. 3, omfatter en klausul om betaling af en passende royalty som et rimeligt vederlag til indehaveren af den oprindelige sort.
6. I gennemfoerelsesbestemmelserne i medfoer af artikel 114 kan der anfoeres enkelte eksempler paa tilfaelde, hvor man kan paaberaabe sig almenhedens interesse som naevnt i stk. 1, og endvidere kan de naermere enkeltheder forbundet med den praktiske gennemfoerelse af bestemmelserne i ovenstaaende stykker fastsaettes deri.
7. Medlemsstaterne kan ikke meddele tvangslicens vedroerende EF-sortsbeskyttelse.

TREDJE

DEL EF-SORTSMYNDIGHEDEN

KAPITEL I
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 30

Retlig status, afdelinger

1. Sortsmyndigheden er et fællesskabsorgan. Den har status som juridisk person.
2. Sortsmyndigheden har i hver medlemsstat den videstgaaende rets- og handleevne, som i henhold til vedkommende stats lovgivning tillægges juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhaende fast ejendom og loesoere og optraede som part i retssager.
3. Sortsmyndigheden repræsenteres af praesidenten.
4. Med samtykke fra det i artikel 36 nævnte administrationsraad kan Sortsmyndigheden overdrage varetagelsen af visse af sine administrative opgaver til nationale organer eller oprette egne afdelinger i medlemsstaterne med disses samtykke.

Artikel 31

Ansatte

1. Vedtaegten for tjenestemaend i De Europaeiske Faellesskaber og ansaettelsesvilkaarene for de oevrige ansatte samt de efter faelles aftale imellem Faellesskabernes institutioner vedtagne gennemfoerelsesordninger til disse bestemmelser gaelder for Sortsmyndighedens ansatte, jf. dog artikel 47 hvad angaar for medlemmerne af appelkamrene.
2. Bortset fra de i artikel 43 nævnte tilfaelde udoever Sortsmyndigheden over for de ansatte de beføjelser, som i vedtaegten og i ansaettelsesvilkaarene for de oevrige ansatte er tillagt ansaettelsesmyndigheden.

Artikel 32

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedroerende De Europaeiske Faellesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse paa Sortsmyndigheden.

Artikel 33

Ansvar og haeftelse

1. Sortsmyndighedens ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse paa den paagaeldende aftale.
2. De Europaeiske Faellesskabers Domstol har kompetence til at traeffe afgørelse i medfoer af en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af Sortsmyndigheden indgaaet aftale.
3. For saa vidt angaar ansvar uden for kontraktforhold skal Sortsmyndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er faelles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dens afdelinger eller af dens ansatte under udoevelsen af deres hverv.
4. Domstolen har kompetence til at afgøere tvister vedroerende de i stk. 3 omhandlede skadeserstatninger.
5. De ansattes personlige ansvar over for Sortsmyndigheden fastsaettes i vedtaegten eller de ansaettelsesvilkaar, der gaelder for dem.

Artikel 34

Sprog

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europaeiske OEkonomiske Faellesskab paa det sproglige omraade (5), finder anvendelse paa Sortsmyndigheden.
2. Ansøegninger til Sortsmyndigheden, det for behandlingen noedvendige bilagsmateriale og alle andre oplysninger indgives paa et af De Europaeiske Faellesskabers officielle sprog.
3. Parter i sager ved Sortsmyndigheden som fastsat i gennemfoerelsesbestemmelserne i medfoer af artikel 114 har ret til at fremkomme med deres skriftlige og mundtlige indlaeg paa et hvilket som helst af De Europaeiske Faellesskabers officielle sprog samt til oversaettelse, og, ved høring af parterne, til simultantolkning til mindst et andet af De Europaeiske Faellesskabers officielle sprog, som en anden person, der er part i sagen, har valgt. Udoevelsen af disse rettigheder indebaerer ikke specifikke omkostninger for parterne i sagen.
4. Det oversaettelsesarbejde, der er noedvendigt for, at Sortsmyndigheden kan fungere, udfoeres i princippet af EU-organernes Oversaettelsescenter.

Artikel 35

Sortsmyndighedens afgørelser

1. Sortsmyndighedens afgørelser traeffes, for saa vidt de ikke henhoerer under appelkammeret i medfoer af artikel 72, af eller efter bemyndigelse af Sortsmyndighedens praesident.

2. Med forbehold af stk. 1, træffes afgørelser i medfør af artikel 20, 21, 29, 59, 61, 62, 63 og 66 eller artikel 100, stk. 2, af et udvalg bestående af tre af Sortsmyndighedens ansatte. I gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114 fastsættes det, hvilke kvalifikationer medlemmerne af et saadant udvalg skal være i besiddelse af, hvilke beføjelser de enkelte medlemmer skal have i afgørelsernes indledende fase, efter hvilke regler afstemninger skal finde sted, og hvilken rolle præsidenten skal spille i forhold til udvalget. Derudover er medlemmerne af udvalget ikke bundet af nogen form for instrukser, naar de træffer deres afgørelser.

3. En af Sortsmyndighedens ansatte, som er blevet bemyndiget dertil i medfør af artikel 42, stk. 2, litra h), kan træffe alle andre end de i stk. 2 anførte afgørelser, hvis disse ikke træffes af præsidenten.

KAPITEL II ADMINISTRATIONSRAADET

Artikel 36

Oprettelse og beføjelser

1. Der oprettes et administrationsraad under Sortsmyndigheden. Ud over de beføjelser, som administrationsområdet tillægges ved andre bestemmelser i denne forordning eller ved de i artikel 113 og 114 omhandlede bestemmelser, har det følgende beføjelser i forhold til Sortsmyndigheden:

- a) det raadgiver i spoergsmaal inden for Sortsmyndighedens kompetenceomraade eller udarbejder generelle retningslinjer herfor
- b) det gennemgaar praesidentens beretning om virksomheden og foerer endvidere paa grundlag af den paagaeldende gennemgang og eventuelle andre indhentede oplysninger tilsyn med Sortsmyndighedens virksomhed
- c) det fastsaetter paa forslag af Sortsmyndigheden antallet af udvalg som omhandlet i artikel 35, sagsfordelingen mellem dem samt det enkelte udvalgs mandatperiode, eller det udarbejder generelle retningslinjer herfor
- d) det kan fastsaette regler for arbejdsgangen i Sortsmyndigheden
- e) det kan udarbejde vejledende principper for afproevningen i medfoer af artikel 56, stk. 2.

2. Derudover gaelder foelgende for administrationsraadet:

- det kan afgive udtalelser til og indhente oplysninger fra Sortsmyndigheden eller Kommissionen, hvis det finder det paakraevet
- det kan til Kommissionen fremsende de udkast, der er forelagt det i medfoer af artikel 42, stk. 2, litra g), med eller uden aendringer, eller forelaegge egne udkast til aendringer af naervaerende forordning, af de i artikel 113 og 114 omhandlede bestemmelser og af alle andre forskrifter vedroerende EF-sortsbeskyttelse
- det hoeres som fastsat i artikel 113, stk. 4, og artikel 114, stk. 2
- det varetager sine opgaver med hensyn til Sortsmyndighedens budget, jf. artikel 109, 111 og 112.

Artikel 37

Sammensaetning

1. Administrationsraadet bestaar af en repraesentant for hver af medlemsstaterne og en repraesentant for Kommissionen samt af deres suppleanter.

2. Administrationsraadets medlemmer kan lade sig bistaa af raadgivere eller sagkyndige inden for de graenser, der er fastsat i dets forretningsorden.

Artikel 38

Formandskab

1. Administrationsraadet vaelger blandt sine medlemmer en formand og en naestformand. Naestformand traeder uden videre i formandens sted, naar denne har forfald.

2. Formandens eller naestformandens mandat udloeber, naar de paagaeldende udtraeder af administrationsraadet. Uden at det beroerer denne bestemmelse, vaelges formanden og naestformanden for tre aar, medmindre der inden denne periodes udloeb er valgt en anden formand eller naestformand. Genvalg kan finde sted.

Artikel 39

Moeder

1. Administrationsraadet indkaldes af formanden.

2. Sortsmyndighedens praesident deltager i forhandlingerne, medmindre administrationsraadet traeffe anden bestemmelse. Praesidenten har ikke stemmeret.

3. Administrationsraadet holder ordinaert moede en gang om aaret; i oevrigt kan det indkaldes paa foranledning af formanden eller paa begaering af Kommissionen eller en tredjedel af medlemsstaterne.

4. Administrationsraadet fastsaetter selv sin forretningsorden og kan i overensstemmelse med denne nedsaette udvalg under sig.

5. Administrationsraadet kan opfordre observatoerer til at deltage i sine moeder.

6. Administrationsraadets sekretariatsforretninger varetages af Sortsmyndigheden.

Artikel 40

Moedested

Administrationsraadets moeder holdes ved Kommissionen, ved Sortsmyndigheden eller ved en proevningsmyndighed. De naermere bestemmelser fastlaegges i forretningsordenen.

Artikel 41

Afstemning

1. Administrationsraadet traeffe sine beslutninger med simpelt flertal blandt medlemsstaternes repraesentanter, jf. dog stk. 2.
2. Til de beslutninger, som administrationsraadet er kompetent til at traeffe ifolge artikel 12, stk. 1, litra b), artikel 29, artikel 36, stk. 1, litra a), b), d) og e), artikel 43, artikel 47, artikel 109, stk. 3, og artikel 112, kraeves dog et flertal paa tre fjerdedele af medlemsstaternes repraesentanter.
3. Hver medlemsstat har én stemme.
4. Administrationsraadets beslutninger er ikke bindende i den i traktatens artikel 189 naevnte forstand.

KAPITEL III

LEDELSEN AF SORTSMYNDIGHEDEN

Artikel 42

Praesidentens opgaver og beføjelser

1. Ledelsen af Sortsmyndigheden paahviler praesidenten.
2. Til dette formaal har praesidenten saerlig foelgende opgaver og beføjelser:
 - a) han traeffe alle de fornoedne foranstaltninger til sikring af Sortsmyndighedens funktion, herunder indfoerelse af interne administrative bestemmelser og offentliggoerelse af meddelelser og cirkulaerer, i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, de i artikel 113 og 114 omhandlede bestemmelser samt regler eller retningslinjer, som er udarbejdet af administrationsraadet i medfoer af artikel 36, stk. 1
 - b) han forelaegger hvert aar Kommissionen og administrationsraadet en aktivitetsrapport
 - c) han udoever over for de ansatte de i artikel 31, stk. 2, fastsatte beføjelser
 - d) han fremsaetter forslag som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra c), og artikel 47, stk. 2
 - e) han opstiller et overslag over Sortsmyndighedens indtaegter og udgifter, jf. artikel 109, stk. 1, og gennemfoerer budgettet, jf. artikel 110
 - f) han udleverer oplysninger efter anmodning fra administrationsraadet, jf. artikel 36, stk. 2, foerste led
 - g) han kan forelaegge administrationsraadet forslag til aendring af denne forordning, de i artikel 113 og 114 omhandlede bestemmelser samt alle oevrige bestemmelser om EF-sortsbeskyttelse
 - h) han kan overdrage sine beføjelser til andre af Sortsmyndighedens ansatte, jf. dog de i artikel 113 og 114 omhandlede bestemmelser.
3. Praesidenten bistaas af en eller flere vicepraesidenter. Er praesidenten fravaerende eller forhindret, traeder en vicepraesident i hans sted efter proceduren i de regler eller retningslinjer, der er udarbejdet af administrationsraadet i medfoer af artikel 36, stk. 1.

Artikel 43

Udnaevnelse af overordnede tjenestemaend

1. Sortsmyndighedens praesident udnaevnes af Raadet paa grundlag af en liste over ansogere, som Kommissionen opstiller efter at have indhentet udtalelse fra administrationsraadet. Praesidenten kan afsaettes af Raadet paa forslag af Kommissionen efter udtalelse fra administrationsraadet.
2. Praesidenten udnaevnes for et tidsrum af hoejst fem aar. Genudnaevnelse kan finde sted.
3. Sortsmyndighedens vicepraesident eller vicepraesidenter udnaevnes og afsaettes i overensstemmelse med den i stk. 1 og 2 fastlagte fremgangsmaade efter hoering af praesidenten.
4. Raadet udoever disciplinaer myndighed over de i stk. 1 og 3 naevnte tjenestemaend.

Artikel 44

Legalitetskontrol

1. Kommissionen kontrollerer lovligheden af de af praesidentens handlinger, for hvilke der ikke i faellesskabsretten findes nogen legalitetskontrol foretaget af et andet organ, samt af de handlinger, der foretages af administrationsraadet i forbindelse med Sortsmyndighedens budget.
2. Den forlanger de i stk. 1 naevnte handlinger, der maatte vaere retsstridige, aendret eller tilbagekaldt.
3. Enhver af de i stk. 1 omhandlede udtrykkelige eller stiltiende handlinger kan med henblik paa proevelse af deres lovlighed forelaegges for Kommissionen af enhver medlemsstat, ethvert medlem af administrationsraadet eller enhver tredjemand, som umiddelbart og individuelt beroeres deraf. Sagen skal forelaegges for Kommissionen inden for en frist af to maaneder at regne fra den dag, da vedkommende fik kendskab til den paagaeldende handling.

Kommissionen træffer afgørelse og meddeler denne inden for en frist af to måneder.

KAPITEL IV APPELKAMRENE

Artikel 45

Oprettelse og beføjelser

1. Ved Sortsmyndigheden oprettes et eller flere appelkamre.
2. Appelkammeret eller appelkamrene træffer afgørelse om klager over de i artikel 67 omhandlede afgørelser.
3. Appelkammeret eller appelkamrene træder sammen efter behov. Antallet af appelkamre og sagsfordelingen mellem dem fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114.

Artikel 46

Appelkamrenes sammensætning

1. Et appelkammer består af en formand og to andre medlemmer.
2. Formanden vælger i hver enkelt sag de andre medlemmer og deres suppleanter fra den liste over kvalificerede medlemmer, som er opstillet i medfør af artikel 47, stk. 2.
3. Appelkammeret kan indkalde yderligere to medlemmer fra ovennævnte liste, hvis det finder en given appelsag af en sådan art, at dette er påkrævet.
4. I gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114 fastsættes det, hvilke kvalifikationer medlemmerne af appelkammeret skal være i besiddelse af, hvilke beføjelser de enkelte medlemmer skal have i afgørelsernes indledende fase, og efter hvilke regler afstemninger skal finde sted.

Artikel 47

Appelkamrenes medlemmers uafhængighed

1. Appelkamrenes formaend og disses suppleanter udnævnes af Kommissionen på forslag af administrationsrådet for et tidsrum af fem år. De kan ikke fratages deres hverv i dette tidsrum, medmindre vægtige grunde taler derfor, og De Europæiske Fællesskabers Domstol har truffet afgørelse herom efter at have fået sagen forelagt af Kommissionen efter høring af administrationsrådet. Genudnævnelse kan finde sted.
2. De øvrige medlemmer af appelkamrene vælges i medfør af artikel 46, stk. 2, fra en liste over kvalificerede medlemmer, der er opstillet for en femårig periode af administrationsrådet på forslag af Sortsmyndigheden. Stk. 1, sidste punktum, finder tilsvarende anvendelse på hele listen eller dele deraf.
3. Appelkamrenes medlemmer er uafhængige. De er ikke ved deres afgørelser bundet af nogen instrukser.
4. Appelkamrenes medlemmer må ikke være medlemmer af et af de i artikel 35 omhandlede udvalg eller varetage andre opgaver ved Sortsmyndigheden. Hvervet som medlem af appelkamrene kan være en deltidsbeskæftigelse.
5. Medlemmerne af appelkamrene kan ikke fratages deres hverv eller slettes af listen i løbet af perioden, medmindre vægtige grunde taler derfor, og De Europæiske Fællesskabers Domstol har truffet afgørelse herom efter at have fået sagen forelagt af Kommissionen efter høring af administrationsrådet.

Artikel 48

Inhabilitet

1. Appelkamrenes medlemmer må ikke deltage i behandlingen af en appelsag, i hvilken de har en personlig interesse, eller hvis de tidligere har deltaget som repræsentant for en af parterne i sagen, eller hvis de har taget del i den afgørelse, som er genstand for klage.
2. Mener et medlem af et appelkammer, at han af en af de i stk. 1 nævnte grunde eller af en anden grund ikke kan deltage i behandlingen af en appelsag, underretter han appelkammeret herom.
3. Enhver part i appelsagen, der mener, at et medlem af et appelkammer er inhabilt af en af de grunde, der er nævnt i stk. 1, eller at den paagaeldendes upartiskhed i øvrigt kan drages i tvivl, kan gøre indsigelse mod, at den paagaeldende deltager i sagens behandling. Inhabilitetsindsigelsen afvises, naar den paagaeldende part i appelsagen, vidende om at grundlaget for indsigelsen foreligger, har foretaget proceshandling. Indsigelsen kan ikke støttes på et medlems nationalitet.
4. Appelkamrene træffer i de i stk. 2 og 3 nævnte tilfælde afgørelse uden deltagelse af det paagaeldende medlem. Ved denne afgørelse indtræder suppleanten for det medlem, som mener ikke at kunne deltage i behandlingen, eller mod hvem indsigelsen er rettet, i medlemmets sted i appelkammeret.

FJERDE DEL SAGSBEHANDLINGEN VED SORTSMYNDIGHEDEN

KAPITEL I ANSØGNING

Artikel 49

Indgivelse af ansøgning

1. Ansøgning om EF-sortsbeskyttelse indgives efter ansøgerens eget valg

a) direkte til Sortsmyndigheden, eller

b) til en af de afdelinger eller et af de nationale organer, der er blevet oprettet, eller som har faaet overdraget varetagelsen af opgaver i medfoer af artikel 30, stk. 4; ansøgeren skal i saa fald inden to uger efter indgivelsen af ansøgningen underrette Sortsmyndigheden herom direkte.

Naermere enkeltheder om, hvorledes den i litra b) naevnte underretning skal ske, kan fastsaettes i gennemfoerelsesbestemmelserne i medfoer af artikel 114. Hvis en ansøger undlader at underrette Sortsmyndigheden om indgivelsen af en ansøgning i overensstemmelse med litra b), beroerer dette ikke ansøgningens gyldighed, hvis Sortsmyndigheden har modtaget ansøgningen inden en maaned efter, at den er indgivet til afdelingen eller det nationale organ.

2. Indgives ansøgningen til et af de i stk. 1, litra b), omhandlede nationale organer, traeffter dette foranstaltninger til at videresende ansøgningen til Sortsmyndigheden inden to uger efter indgivelsen. Det nationale organ kan paalaege ansøgeren et gebyr, som ikke maa overstige de administrative omkostninger ved modtagelse og videresendelse af ansøgningen.

Artikel 50

Krav til ansøgningen

1. Ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse skal mindst indeholde:

a) en anmodning om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse

b) angivelse af den taksionomiske gruppe

c) oplysninger, der goer det muligt at fastslaa ansøgerens identitet, eller, hvis der er tale om en faelles ansøgning, ansøgenes identitet

d) angivelse af, hvem der har frembragt sorten, og en erklaering om, at der ansøgerne bekendt ikke er andre personer, der har haft andel i sortens frembringelse eller opdagelse og udvikling; har ansøgeren ikke selv, eller er han ikke den eneste, der har frembragt sorten, skal han forelaegge relevant dokumentation for, hvorledes han har opnaaet ret til EF-sortsbeskyttelse

e) en foreloebig betegnelse af sorten

f) en teknisk beskrivelse af sorten

g) oplysning om sortens geografiske oprindelse

h) fuldmagter for eventuelle befuldmaegtigede

i) oplysninger om eventuel tidligere markedsfoering af sorten

j) oplysninger om eventuelle andre ansøgninger vedroerende sorten.

2. De betingelser, der er naevnt i stk. 1, herunder forelaeggelse af yderligere oplysninger, kan fastlaegges i naermere enkeltheder i gennemfoerelsesbestemmelserne i medfoer af artikel 114.

3. Ansøgeren foreslaar en sortsbetegnelse, som kan vedlaegges ansøgningen.

Artikel 51

Ansoegningsdato

Datoen for ansøgning om EF-sortsbeskyttelse er den dato, paa hvilken Sortsmyndigheden i medfoer af artikel 49, stk. 1, litra a), eller en afdeling eller et nationalt organ i medfoer af artikel 49, stk. 1, litra b), har modtaget en fyldestgoerende ansøgning, forudsat at gebyrerne er i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1, og forudsat at gebyrerne i medfoer af artikel 83 er betalt inden for en af Sortsmyndigheden naermere fastsat tidsfrist.

Artikel 52

Ret til prioritet

1. En ansøgnings prioritet bestemmes efter dens modtagelsesdato. Har flere ansøgninger samme ansøgningsdato, prioriteres de indbyrdes efter den rækkefoelge, hvori de er modtaget, hvis denne kan fastslaas. I modsat fald har de samme prioritet.

2. Har ansøgeren eller en tidligere rettighedshaver allerede ansøgt om beskyttelse af sorten i en medlemsstat eller i en anden stat, der er medlem af Den Internationale Union til Beskyttelse af Plantenyheder, og ligger ansøgningsdatoen hoejst tolv maaneder efter indgivelsen af den tidligere ansøgning, nyder ansøgeren for saa vidt angaar ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse prioritet i henhold til den tidligere ansøgning, hvis denne stadig er gyldig paa ansøgningsdatoen.

3. Prioriteten bevirker, at den dato, paa hvilken den tidligere ansøgning blev indgivet, gaelder som dato for ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse, for saa vidt angaar anvendelsen af artikel 7, 10 og 11.

4. Stk. 2 og 3 finder ogsaa anvendelse paa tidligere ansøgninger, der er indgivet i en anden medlemsstat, for saa vidt den i artikel 12, stk. 1, litra b), andet punktum, omhandlede betingelse var opfyldt for denne stat paa datoen for ansøgning om EF-sortsbeskyttelse.

5. Enhver ret til prioritet, der ligger forud for det tidspunkt, der er fastsat i stk. 2, fortabes, hvis ansøgeren ikke inden tre måneder fra ansøgningsdatoen forelægger Sortsmyndigheden kopier af den tidligere ansøgning, bekræftet af den for ansøgningen kompetente myndighed. Hvis den tidligere ansøgning ikke var udfærdiget på et af De Europæiske Fællesskabers officielle sprog, kan Sortsmyndigheden desuden kræve en oversættelse af den tidligere ansøgning til et af disse sprog.

KAPITEL II PROEVELSE

Artikel 53

Formel prøvelse af ansøgningen

1. Sortsmyndigheden undersøger,

a) om ansøgningen er gyldigt indgivet i henhold til artikel 49

b) om ansøgningen opfylder betingelserne i artikel 50 og betingelserne i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af samme artikel

c) om et eventuelt krav om prioritet er i overensstemmelse med artikel 52, stk. 2, 4 og 5, og

d) om gebyrerne i medfør af artikel 83 er blevet betalt inden for en af Sortsmyndigheden nærmere fastsat tidsfrist.

2. Hvis ansøgningen opfylder betingelserne i artikel 51, men i øvrigt ikke opfylder betingelserne i artikel 50, giver Sortsmyndigheden ansøgeren mulighed for at afhjælpe de konstaterede mangler.

3. Opfylder ansøgningen ikke betingelserne i artikel 51, giver Sortsmyndigheden ansøgeren meddelelse herom, eller hvis dette ikke er muligt, offentliggør Sortsmyndigheden meddelelsen i medfør af artikel 89.

Artikel 54

Materiel prøvelse

1. Sortsmyndigheden undersøger, om sorten kan være genstand for EF-sortsbeskyttelse ifølge artikel 5, om sorten udgør en nyhed ifølge artikel 10, om ansøgeren er ansøgningsberettiget ifølge artikel 12, samt om betingelserne i artikel 82 er opfyldt. Sortsmyndigheden undersøger også, om den foreslåede sortsbetegnelse er anvendelig ifølge artikel 63. I så henseende kan den søge bistand fra andre organer.

2. Den første ansøger anses for at være berettiget til EF-sortsbeskyttelsen i medfør af artikel 11. Dette gælder dog ikke, hvis Sortsmyndigheden, før der er truffet afgørelse om en ansøgning, er bekendt med, at retten ikke eller ikke udelukkende tilkommer første ansøger, eller hvis noget sådant fremgår af en endelig retsafgørelse, der er truffet i forbindelse med et krav om berettigelse i medfør af artikel 98, stk. 4. Er den ene berettigedes eller en medberettigets identitet blevet fastslået, kan den eller de pågældende indtræde som ansøger(e) i sagen.

Artikel 55

Teknisk afprøevning

1. Konstaterer Sortsmyndigheden ved den i artikel 53 og 54 omhandlede prøvelse ingen hindringer for meddelelse af EF-sortsbeskyttelse, foranlediger den, at den eller de kompetente myndigheder i mindst en af medlemsstaterne, som administrationsrådet har udpeget til teknisk at undersøge sorter af de pågældende arter (prøvningsmyndigheder), foretager en teknisk afprøevning til konstatering af, om betingelserne i artikel 7, 8 og 9 er opfyldt.

2. Er der ikke en prøvningsmyndighed til rådighed, kan Sortsmyndigheden med administrationsrådets samtykke overdrage varetagelsen af denne opgave til andre egnede organer eller oprette egne afdelinger i samme oejemed. Sådanne organer og afdelinger anses i forbindelse med bestemmelserne i dette kapitel for at være prøvningsmyndighed. De kan benytte sig af faciliteter, der stilles til rådighed af ansøgeren.

3. Sortsmyndigheden fremsender kopier af ansøgningen til prøvningsmyndighederne som fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114.

4. Sortsmyndigheden fastlægger ved generelle regler eller i særlige tilfælde ved meddelelse, hvornår og hvor materialet til den tekniske afprøevning samt referenceprøver skal forelægges, samt i hvilken mængde og beskaffenhed.

5. Påberaaber ansøgeren sig prioritet i medfør af artikel 52, stk. 2 eller 4, skal det nødvendige materiale og den eventuelle nødvendige yderligere dokumentation forelægges senest to år efter ansøgningsdatoen som omhandlet i artikel 51. Tilbagetages eller afslås den tidligere ansøgning inden udløbet af to års fristen, kan Sortsmyndigheden pålægge ansøgeren at forelægge materialet eller den eventuelle nødvendige yderligere dokumentation inden for en nærmere angiven frist.

Artikel 56

Gennemførelse af den tekniske afprøevning

1. Medmindre der er aftalt en anden fremgangsmaade for den tekniske afprøevning til konstatering af, om betingelserne i artikel 7, 8 og 9 er opfyldt, skal prøvningsmyndighederne ved den tekniske afprøevning dyrke sorten eller foretage eventuelle andre nødvendige undersøgelser.
2. Enhver teknisk afprøevning gennemføres i overensstemmelse med de vejledende principper for afprøevning, som administrationsrådet har fastsat, og med de instrukser, som Sortsmyndigheden har givet.
3. Ved den tekniske afprøevning kan prøvningsmyndighederne med Sortsmyndighedens samtykke søge bistand fra andre fagligt kvalificerede organer og tage hensyn til foreliggende resultater fra saadanne organer.
4. Hver prøvningsmyndighed skal, medmindre Sortsmyndigheden har fastsat andet, paabegynde den tekniske afprøevning senest den dag, hvor den ville have paabegyndt en teknisk afprøevning ved en ansøgning om national beskyttelse, som var blevet indgivet paa den dag, hvor prøvningsmyndigheden modtog den fra Sortsmyndigheden fremsendte ansøgning.
5. I det i artikel 55, stk. 5, omhandlede tilfaelde skal hver prøvningsmyndighed, medmindre Sortsmyndigheden har fastsat andet, paabegynde den tekniske afprøevning senest den dag, hvor den ville have paabegyndt en afprøevning ved en ansøgning om national beskyttelse, forudsat at det nødvendige materiale og den eventuelle nødvendige supplerende dokumentation er blevet forelagt den paagaeldende dag.
6. Administrationsrådet kan fastsaette, at den tekniske afprøevning af druesorter og traearter kan paabegyndes senere.

Artikel 57

Afprøvningsrapport

1. Efter opfordring fra Sortsmyndigheden, eller naar resultaterne af den tekniske afprøevning findes tilstraekkelige til en vurdering af sorten, tilstiller prøvningsmyndigheden Sortsmyndigheden en afprøvningsrapport, og, hvis betingelserne i artikel 7, 8 og 9 findes opfyldt, en beskrivelse af sorten.
2. Sortsmyndigheden meddeler ansøgeren resultatet af den tekniske afprøevning og sortsbeskrivelsen og giver vedkommende lejlighed til at fremsaette sine bemærkninger hertil.
3. Hvis Sortsmyndigheden ikke finder, at afprøvningsrapporten udgoer et tilstraekkeligt beslutningsgrundlag, kan den paa eget initiativ efter hoering af ansøgeren eller paa ansøgerens anmodning lade foretage en supplerende afprøevning. Med henblik paa vurderingen af resultaterne anses enhver supplerende afprøevning, der foretages, inden en afgørelse i medfoer af artikel 61 og 62 bliver endelig, for at vaere en del af den afprøevning, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1.
4. Raaderetten over resultaterne af den tekniske afprøevning tilkommer alene Sortsmyndigheden, og prøvningsmyndighederne maa kun anvende disse resultater til andre formaal, for saa vidt Sortsmyndigheden giver samtykke hertil.

Artikel 58

Omkostninger ved den tekniske afprøevning

Sortsmyndigheden betaler prøvningsmyndighederne et gebyr som fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i medfoer af artikel 114.

Artikel 59

Indsigelser mod meddelelse af beskyttelse

1. Enhver kan over for Sortsmyndigheden fremsaette skriftlig indsigelse mod meddelelse af EF-sortsbeskyttelse.
2. Indsigeren er foruden ansøgeren part i sagen om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse. Indsigeren har adgang til dokumenterne, herunder resultaterne af den tekniske afprøevning og sortsbeskrivelsen som omhandlet i artikel 57, stk. 2, jf. dog artikel 88.
3. Som støtte for indsigelser kan kun anføres,
 - a) at betingelserne i artikel 7 til 11 ikke er opfyldt
 - b) at fastsaettelsen af den foreslaede sortsbetegnelse ikke er mulig som foelge af en i artikel 63, stk. 3 eller 4, omhandlet hindring.
4. Indsigelse kan fremsaettes:
 - a) for saa vidt angaar stk. 3, litra a), paa et hvilket som helst tidspunkt efter ansøgningens indgivelse, saa laenge der ikke er truffet afgørelse i medfoer af artikel 61 eller 62
 - b) for saa vidt angaar stk. 3, litra b), indtil tre maaneder efter offentliggoerelsen af den foreslaede sortsbetegnelse i medfoer af artikel 89.
5. Afgørelser vedroerende indsigelser kan traeffes sammen med afgørelser i medfoer af artikel 61, 62 eller 63.

Artikel 60

Prioritet for en ny ansøgning i forbindelse med indsigelser

Hvis en indsigelse om manglende opfyldelse af betingelserne i artikel 11 fører til tilbagetagelse af eller afslag på ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse, og indsigeren inden en måned fra tilbagetagelsen eller det tidspunkt, fra hvilket afslaget er endeligt, indgiver ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for samme sort, kan vedkommende kræve, at datoen for den ansøgning, der er tilbagetaget eller afslået, betragtes som ansøgningsdato for vedkommendes ansøgning.

KAPITEL III AFGOERELSER

Artikel 61

Afslag

- Sortsmyndigheden afslår ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse, hvis og saa snart den konstaterer, at ansøgeren
 - ikke inden for den fastsatte frist har afhjulpnet mangler som omhandlet i artikel 53, som han har fået mulighed for at afhjælpe
 - ikke inden for den fastsatte frist har efterkommet regler eller paakrav som omhandlet i artikel 55, stk. 4 eller 5, medmindre Sortsmyndigheden har accepteret, at forelæggelse ikke skal finde sted, eller
 - ikke har foreslået en sortsbetegnelse, der er anvendelig ifølge artikel 63.
- Sortsmyndigheden afslår endvidere ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse, hvis
 - den konstaterer, at de betingelser, den skal undersøge i medfør af artikel 54, ikke er opfyldt, eller
 - den på grundlag af den i artikel 57 omhandlede afprovningsrapport naar til den opfattelse, at betingelserne i artikel 7, 8 og 9 ikke er opfyldt.

Artikel 62

Meddelelse af EF-sortsbeskyttelse

Er Sortsmyndigheden af den opfattelse, at resultaterne af prøvelsen danner tilstrækkeligt grundlag for en afgørelse om ansøgningen, og foreligger der ingen hindringer som omhandlet i artikel 59 og 61, meddeler den EF-sortsbeskyttelse. Afgørelsen skal indeholde en officiel beskrivelse af sorten.

Artikel 63

Sortsbetegnelse

- Ved meddelelse af EF-sortsbeskyttelse godkender Sortsmyndigheden for den pågældende sort den sortsbetegnelse, som ansøgeren har foreslået i medfør af artikel 50, stk. 3, hvis den på grundlag af den undersøgelse, der er foretaget i medfør af artikel 54, stk. 1, andet punktum, finder, at den pågældende sortsbetegnelse er anvendelig.
- En sortsbetegnelse er anvendelig, hvis der ikke foreligger nogen hindring som omhandlet i stk. 3 eller 4.
- Der foreligger en hindring for fastsættelsen af en sortsbetegnelse, hvis
 - en ældre rettighed tilhørende tredjemand er til hinder for betegnelsens anvendelse i Fællesskabet
 - den i almindelighed kan være vanskelig for brugerne at genkende eller gengive
 - den er identisk eller kan forveksles med en sortsbetegnelse, under hvilken en anden sort af samme art eller af en nært beslægtet art er registreret i et officielt sortsregister, eller under hvilken materiale af en anden sort er blevet markedsført i en medlemsstat eller i en anden stat, der er medlem af Den Internationale Union til Beskyttelse af Plantenyheder, medmindre den anden sort ikke længere består, og dens sortsbetegnelse ikke har opnået større betydning
 - den er identisk eller kan forveksles med andre betegnelser, som i almindelighed anvendes ved markedsføring af varer, eller som ifølge andre retsfor skrifter ikke må benyttes som betegnelse
 - den i en af medlemsstaterne vil kunne virke anstødelig eller strider mod den offentlige orden
 - den vil kunne virke vildledende eller skabe forvirring med hensyn til sortens kendetegn, værdi eller identitet, eller med hensyn til forædlerens eller en anden i sagen involveret parts identitet.
- Der foreligger også en hindring, naar der er tale om en sort, som allerede
 - i en medlemsstat, eller
 - i en stat, der er medlem af Den Internationale Union til Beskyttelse af Plantenyheder, eller
 - i en stat, for hvilken det i en fællesskabsretsakt er fastslået, at sorter der vurderes efter regler, som svarer til dem, der er fastlagt i direktiverne om sortslister er blevet indført i et officielt register over plantesorter eller materiale deraf og er blevet markedsført der i erhvervsmaessigt oejemed, og den foreslåede sortsbetegnelse afviger fra den, der er blevet registreret eller anvendt der, undtagen hvis der for sidstnævnte foreligger en hindring som omhandlet i stk. 3.
- Sortsmyndigheden offentliggør en meddelelse med de arter, den anser for »nært beslægtede« som omhandlet i stk. 3, litra c).

KAPITEL IV OPRETHOLDELSE AF EF-SORTSBESKYTTELSEN

Artikel 64

Teknisk efterkontrol

1. Sortsmyndigheden undersøger, om den beskyttede sort fortsat består uændret.
2. Med henblik herpå foretages der teknisk efterkontrol som omhandlet i artikel 55 og 56.
3. Indehaveren meddeler Sortsmyndigheden og de prøvningsmyndigheder, som har fået til opgave at gennemføre den tekniske efterkontrol, alle de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering af sortens fortsatte uændrede bestaaen. Han skal i overensstemmelse med Sortsmyndighedens instrukser forelægge det nødvendige materiale af sorten og tillade kontrol af, om der er truffet de fornødne foranstaltninger til sikring af sortens fortsatte uændrede bestaaen.

Artikel 65

Rapport om den tekniske efterkontrol

1. Efter opfordring fra Sortsmyndigheden eller hvis det konstateres, at sorten ikke er ensartet eller stabil, fremsender den prøvningsmyndighed, der har fået til opgave at foretage den tekniske efterkontrol, en rapport om de konstaterede forhold til Sortsmyndigheden.
2. Hvis der ved den tekniske efterkontrol er konstateret mangler som omhandlet i stk. 1, giver Sortsmyndigheden indehaveren meddelelse om resultatet af kontrollen, ligesom den giver vedkommende lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger hertil.

Artikel 66

AEndring af sortsbetegnelsen

1. Sortsmyndigheden ændrer en i medfør af artikel 63 fastsat sortsbetegnelse, hvis den konstaterer, at betegnelsen ikke eller ikke længere opfylder betingelserne i artikel 63, og, naar tredjemand har en ældre kolliderende rettighed, hvis indehaveren er indforstået med ændringen, eller hvis indehaveren eller en anden, der er forpligtet til at anvende sortsbetegnelsen, af nævnte grund ved en endelig retsafgørelse er blevet frataget retten til at anvende sortsbetegnelsen.
2. Sortsmyndigheden giver indehaveren mulighed for at foreslå en ændret sortsbetegnelse og henholder sig til artikel 63.
3. Der kan fremsættes indsigelse mod den foreslåede ændrede sortsbetegnelse i henhold til artikel 59, stk. 3, litra b).

KAPITEL V

APPEL

Artikel 67

Afgørelser, der kan påklages

1. Afgørelser truffet af Sortsmyndigheden i medfør af artikel 20, 21, 59, 61, 62, 63 og 66, samt afgørelser vedrørende gebyrer jf. artikel 83, omkostninger jf. artikel 85, indførelse eller sletning af oplysninger i registret jf. artikel 87 og aktindsigt jf. artikel 88 kan påklages.
2. En klage, der er indgivet i medfør af stk. 1, har opsættende virkning. Sortsmyndigheden kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, bestemme, at den anfaegtede afgørelse ikke skal opsættes.
3. Afgørelser truffet af Sortsmyndigheden i medfør af artikel 29 og artikel 100, stk. 2, kan påklages, medmindre der indgives direkte klage i medfør af artikel 74. Klagen har ikke opsættende virkning.
4. En afgørelse, som ikke afslutter sagen i forhold til en af parterne, kan kun påklages sammen med den endelige afgørelse, medmindre der i den pågældende afgørelse gives adgang til særskilt klage.

Artikel 68

Personer, der er berettiget til at klage og til at være part i appelsager

Enhver fysisk og juridisk person kan med forbehold af artikel 82 indbringe klage over en afgørelse, der retter sig til vedkommende, eller over en afgørelse, som, skønt den er udfærdiget i form af en afgørelse rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt. Parterne i sagen kan være og Sortsmyndigheden er part i appelsagen.

394R2100

Artikel 69

Klagefrist og klagens form

Klagen skal indgives skriftligt til Sortsmyndigheden inden to maaneder fra meddelelsen af afgørelsen, hvis denne er rettet til klageren, eller, hvis dette ikke er tilfældet, inden to maaneder fra afgørelsens offentliggørelse, og der skal indgives en skriftlig begrundelse for klagen inden fire maaneder fra nævnte meddelelse eller offentliggørelse.

Artikel 70

Berigtigelse af den paaklagede afgørelse

1. Finder det kontor i Sortsmyndigheden, der har udarbejdet afgørelsen, at klagen kan behandles og er begrundet, berigtiger Sortsmyndigheden afgørelsen. Dette gælder ikke, hvis klageren har en modpart i appelsagen.
2. Imødekommes klagen ikke inden en måned efter, at den begrundede klage er modtaget, skal Sortsmyndigheden uden ophold

- afgøre, hvorvidt den vil tage skridt i medfør af artikel 67, stk. 2, andet punktum, og
- fremsende klagen til appelkammeret.

Artikel 71

Behandling af klagen

1. Kan klagen behandles, undersøger appelkammeret, om klagen er begrundet.
2. Under behandlingen af klagen opfordrer appelkammeret efter behov parterne i appelsagen til at fremkomme med deres bemærkninger til dets meddelelser eller til indlæg fra de øvrige parter i appelsagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i appelsagen har ret til at fremsætte mundtlige indlæg.

Artikel 72

Afgørelse af klagen

Appelkammeret træffer afgørelse om klagen på grundlag af den behandling, der er foretaget i medfør af artikel 71. Appelkammeret kan handle inden for rammerne af den kompetence, der tilkommer Sortsmyndigheden, eller hjemvise sagen til videre behandling i det ansvarlige kontor i Sortsmyndigheden. Sidstnævnte er bundet af præmisserne og konklusionerne i appelkammerets afgørelse, saafremt de faktiske omstændigheder er uforandrede.

Artikel 73

Yderligere anke

1. Appelkammerets afgørelser kan indankes for De Europæiske Fællesskabers Domstol.
2. Anke kan indbringes under paaberaelse af inkompetence, væsentlige formmangler, overtrædelse af traktaten, af denne forordning eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse eller under paaberaelse af magtfordrejning.
3. Adgang til at anke har enhver part i appelsagen, for saa vidt den paagældende ikke har faaet medhold, samt Kommissionen og Sortsmyndigheden.
4. Anken indbringes for Domstolen inden to maaneder fra datoen for meddelelsen af appelkammerets afgørelse.
5. Hjemviser Domstolen sagen til videre behandling i appelkammeret, er dette bundet af præmisserne og konklusionerne i Domstolens afgørelse, saafremt de faktiske omstændigheder er uforandrede.

Artikel 74

Direkte klage

1. Afgørelser truffet af Sortsmyndigheden i medfør af artikel 29 og artikel 100, stk. 2, kan paaklages direkte til De Europæiske Fællesskabers Domstol.
2. Bestemmelserne i artikel 73 finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL VI

DIVERSE BESTEMMELSER OM SAGSBEHANDLINGEN

Artikel 75

Begrundelse af afgørelsen og parternes ret til at udtale sig

Sortsmyndighedens afgørelser skal begrundes. De maa kun støttes på grunde og bevismateriale, som parterne i sagen har haft lejlighed til at udtale sig om mundtligt eller skriftligt.

Artikel 76

Sortsmyndighedens prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder

Under sagsbehandlingen ved Sortsmyndigheden prøver denne ex officio de faktiske omstændigheder, der er af betydning for undersøgelsen i medfør af artikel 54 og 55. Den ser bort fra kendsgerninger og bevismateriale, som ikke er forelagt inden for den af Sortsmyndigheden fastsatte tidsfrist.

Artikel 77

Mundtlig forhandling

1. Sortsmyndigheden anordner mundtlig forhandling enten ex officio eller paa anmodning af en part i sagen.
2. Den mundtlige forhandling ved Sortsmyndigheden er ikke offentlig, jf. dog stk. 3.
3. Den mundtlige forhandling ved appelkammeret, herunder afsigelsen af afgoerelsen, er offentlig, medmindre det appelkammer, hvor den mundtlige forhandling finder sted, traeffter anden bestemmelse i tilfaelde, hvor offentlighed ville kunne medfoere alvorlige og urimelige ulemper, isaer for en part i appelsagen.

Artikel 78

Bevisoptagelse

1. Under sagsbehandlingen ved Sortsmyndigheden kan bevisoptagelsen navnlig ske paa foelgende maader:
 - a) afhoering af parterne i sagen
 - b) indhentning af oplysninger
 - c) fremlaeggelse af dokumenter og andre bevismidler
 - d) afhoering af vidner
 - e) udtalelser fra sagkyndige
 - f) besigtigelse
 - g) afgivelse af beedigede skriftlige erklæringer.
2. Hvis Sortsmyndighedens afgoerelse traeffes af et faelles organ, kan dette lade et af sine medlemmer foretage bevisoptagelsen.
3. Anser Sortsmyndigheden det for paakraevet, at en part i sagen, et vidne eller en sagkyndig afgiver mundtlig forklaring,
 - a) indkalder Sortsmyndigheden den paagaeldende til at give moeder for sig, eller
 - b) anmoder Sortsmyndigheden den kompetente ret eller anden kompetent myndighed i den stat, i hvilken den paagaeldende har bopael, om at foretage bevisoptagelsen som omhandlet i artikel 91, stk. 2.
4. En part i sagen, et vidne eller en sagkyndig, der er indkaldt for Sortsmyndigheden, kan anmode denne om at blive afhoert af en kompetent ret eller anden kompetent myndighed i den stat, hvilken vedkommende har bopael. Efter modtagelsen af en saadan anmodning, eller hvis der ikke reageres paa indkaldelsen, kan Sortsmyndigheden i henhold til artikel 91, stk. 2, anmode den kompetente ret eller anden kompetent myndighed om at foretage afhoering af den paagaeldende.
5. Afgiver en part i sagen, et vidne eller en sagkyndig forklaring over for Sortsmyndigheden, kan denne, hvis den anser det for hensigtsmaessigt, at forklaringen afgives under ed eller i anden bindende form, anmode den kompetente ret eller anden kompetent myndighed i den stat, i hvilken den paagaeldende har bopael, om at foretage afhoering under saadanne betingelser.
6. Anmoder Sortsmyndigheden en kompetent ret eller anden kompetent myndighed om at foretage afhoering, kan den anmode den om at foretage afhoeringen i en bindende form og om at give en af Sortsmyndighedens ansatte adgang til at overvaere afhoeringen og stille spoergsmaal til parten i sagen, vidnet eller den sagkyndige, enten gennem den paagaeldende ret eller anden myndighed eller direkte.

Artikel 79

Tilstillelse af meddelelser

Sortsmyndigheden tilstiller ex officio rette vedkommende alle afgoerelser og indkaldelser samt de meddelelser, som faar en frist til at loebe, eller som skal tilstilles ifoelge andre bestemmelser i denne forordning eller bestemmelser vedtaget i henhold dertil, eller hvis tilstillelse Sortsmyndighedens praesident har truffet bestemmelse om. Tilstillelse kan ske gennem medlemsstaternes kompetente myndigheder for sortsbeskyttelse.

Artikel 80

Restitutio in integrum

1. En ansøger om eller indehaver af EF-sortsbeskyttelse eller enhver anden part i en sag ved Sortsmyndigheden, der trods iagttagelse af den efter omstaendighederne fornoedne omhu er blevet forhindret i over for Sortsmyndigheden at overholde en frist, genindsaettes paa begaering i sine tidligere rettigheder, saafremt den manglende overholdelse af fristen i medfoer af denne forordning har som direkte foelge, at en ret eller et retsmiddel fortabes.
2. Begaeringen skal indgives skriftligt inden to maaneder fra hindringens ophoer. Den ovenfor omhandlede undladelse skal bringes til ophoer inden for samme frist. Begaeringen kan kun antages inden for et aar efter udloebet af den ikke overholdte frist.
3. Begaeringen skal begrundes og skal angive de omstaendigheder, den stoettes paa.
4. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse paa de frister, der er omhandlet i stk. 2 og i artikel 52, stk. 2, 4 og 5.

5. Den, der i god tro i en medlemsstat har benyttet eller har truffet faktiske og serioese forberedelser til at benytte en sort, som er omfattet af EF-sortsbeskyttelse eller af en offentliggjort ansøgning herom, i perioden fra tidspunktet for den i stk. 1 omhandlede fortabelse af rettigheder vedrørende EF-sortsbeskyttelsen eller ansøgningen herom til tidspunktet for genindsættelsen i de tidligere rettigheder, kan vederlagsfrit fortsætte benyttelsen heraf ved udoevelsen af sin virksomhed eller i forbindelse hermed.

Artikel 81

Almindelige retsgrundsætninger

1. I det omfang denne forordning eller bestemmelser vedtaget i henhold dertil ikke indeholder bestemmelser om sagsbehandlingen, anvender Sortsmyndigheden de principper, der paa dette omraade er almindelig anerkendt i medlemsstaterne.
2. Artikel 48 finder tilsvarende anvendelse paa Sortsmyndighedens ansatte, for saa vidt de medvirker ved afgørelser af den i artikel 67 omhandlede art, samt paa prøvningsmyndighedernes ansatte, for saa vidt de deltager i udarbejdelsen af saadanne afgørelser.

Artikel 82

Befuldmaegtigede

En person, der ikke har bopæl eller hovedsæde eller et forretningssted i Fællesskabet, kan kun deltage som part i sager ved Sortsmyndigheden, hvis vedkommende har udpeget en befuldmaegtiget med bopæl eller hovedsæde eller forretningssted i Fællesskabet.

KAPITEL VII

GEBYRER OG OMKOSTNINGER

Artikel 83

Gebyrer

1. Sortsmyndigheden opkræver for sine i denne forordning foreskrevne tjenestehandlinger og aarligt i EF-sortsbeskyttelsens gyldighedsperiode gebyrer som fastsat i gebyrregulativet i medfoer af artikel 113.
2. Hvis forfaldne gebyrer for de i artikel 113, stk. 2, nævnte tjenestehandlinger eller andre i gebyrregulativet nævnte tjenestehandlinger, som kun foretages paa begæring, ikke betales, anses begæringen for ikke at være indgivet eller klagen for ikke at være fremsat, hvis de for betalingen af gebyrerne noedvendige handlinger ikke er blevet foretaget senest en maaned efter, at Sortsmyndigheden har fremsendt en fornyet opfordring til betaling af gebyrerne og i den forbindelse har gjort opmaerksom paa foelgerne af manglende betaling.
3. Kan visse oplysninger fra en ansøger med henblik paa meddelelse af EF-sortsbeskyttelse kun kontrolleres ved en teknisk afprøevning, der er mere vidtgaaende end den normale tekniske afprøevning af sorter af den paagaeldende taksionomiske gruppe, kan gebyrerne for den tekniske afprøevning efter hoering af den gebyrpligtige forhoejes til et beloeb svarende til de omkostninger, der faktisk paaloeber.
4. Hvis der gives medhold i en klage, tilbagetales de gebyrer, der er opkrævet i forbindelse med klagen, og ved delvist medhold tilbagebetales en forholdsmaessig del. Tilbagebetaling kan dog helt eller delvis bortfalde, hvis der er givet medhold i klagen paa grundlag af oplysninger, som ikke forelaa paa tidspunktet for den oprindelige afgørelse.

Artikel 84

Betalingsforpligtelsers ophoer

1. Sortsmyndighedens krav paa betaling af gebyr forældes efter fire aar fra udgangen af det kalenderaar, i hvilket gebyret forfaldt.
2. Krav mod Sortsmyndigheden paa tilbagebetaling af gebyrer eller af beloeb, der er opkrævet for meget, forældes efter fire aar fra udgangen af det kalenderaar, i hvilket kravet er opstaaet.
3. Den i stk. 1 omhandlede frist afbrydes ved en anmodning om betaling af gebyret, og den i stk. 2 omhandlede frist ved en skriftlig og begrundet anmodning. Ved afbrydelsen begynder en ny forældelsesfrist straks at loebe; den udloeber senest seks aar efter udgangen af det kalenderaar, i hvilket den oprindelige frist begyndte at loebe, medmindre der i mellemtiden er anlagt retssag til opfyldelse af kravet; i saa faldt udloeber fristen tidligst et aar efter, at dommen har faaet retskraft.

Artikel 85

Fordeling af omkostningerne

1. Den tabende part i sager om fortabelse af retten til eller annullation af EF-sortsbeskyttelse eller i appelsager udreder den anden parts og sine egne noedvendige omkostninger i forbindelse med sagen, herunder rejseudgifter, dagpenge og salaer til en befuldmaegtiget, raadgiver eller advokat, inden for rammerne af de beloeb, som er fastsat for hver omkostningskategori, paa de betingelser, der er fastsat i gennemfoerelsesbestemmelserne i medfoer af artikel 114.

2. Sortsmyndigheden eller appelkammeret kan dog, hvis hver af parterne taber eller vinder sagen paa ét eller flere punkter, eller ud fra rimelighedshensyn, træffe afgørelse om en anden fordeling af omkostningerne.
3. Den part, som bringer en sag til ophør ved tilbagesøgning af en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse, en ansøgning om fortabelse af retten til eller annullation af EF-sortsbeskyttelsen eller en klage eller ved at give afkald paa EF-sortsbeskyttelsen, udreder den anden parts omkostninger som fastsat i stk. 1 og 2.
4. Er der mellem parterne i en sag ved Sortsmyndigheden eller appelkammeret enighed om en anden fordeling af omkostningerne end den, der følger af de foregående stykker, træffes der afgørelse i overensstemmelse hermed.
5. Sortsmyndigheden eller appelkammeret fastsætter paa begæring størrelsen af de omkostninger, der skal betales i medfør af de foregående stykker.

Artikel 86

Tvangsfuldbyrdelse af afgørelser om fastsættelse af omkostninger

1. Enhver endelig afgørelse truffet af Sortsmyndigheden om fastsættelse af sagsomkostninger kan tvangsfuldbyrdes.
2. Tvangsfuldbyrdelsen sker efter de regler i den borgerlige retspleje, der gælder i den medlemsstat, paa hvis omraade den finder sted. Efter en prøvelse, der kun maa vedroere dokumentets ægthed, gives der fuldbyrdelsespaategning af den nationale myndighed, som hver af medlemsstaternes regeringer har udpeget hertil; regeringerne meddeler enhver saadan national myndigheds navn og adresse til Sortsmyndigheden og til De Europæiske Fællesskabers Domstol.
3. Naar disse formkrav er opfyldt paa rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udfoere i overensstemmelse med den nationale lovgivning ved indbringelse direkte for den kompetente myndighed.
4. Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes, saafremt De Europæiske Fællesskabers Domstol har truffet afgørelse herom. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale retters kompetence.

KAPITEL VIII

REGISTRE

Artikel 87

Registrenes udformning

1. Sortsmyndigheden foerer et register over ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse, som skal indeholde foelgende oplysninger:
 - a) ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse med angivelse af den taksionomiske gruppe og sortens foreloebige betegnelse, ansøgningsdatoen samt navn og adresse paa ansøgeren, paa foraedleren og paa en eventuel involveret befuldmaegtiget
 - b) alle afsluttede sager vedroerende ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse tillige med de i litra a) omhandlede oplysninger
 - c) forslag til sortsbetegnelser
 - d) oplysning om ny ansøger eller ny befuldmaegtiget
 - e) paa forlangende, eventuel tvangsfuldbyrdelse som omhandlet i artikel 24 og 26.
2. Sortsmyndigheden foerer et register over EF-sortsbeskyttelse, hvori der efter meddelelse af EF-sortsbeskyttelse indfoeres foelgende oplysninger:
 - a) sortens art og sortsbetegnelse
 - b) den officielle sortsbeskrivelse eller en henvisning til dokumenter i Sortsmyndighedens besiddelse, i hvilke den officielle sortsbeskrivelse indgaar som en integrerende del af registret
 - c) for sorter, til hvis frembringelse der til stadighed skal anvendes materiale af visse komponenter, en henvisning til disse komponenter
 - d) navn og adresse paa indehaveren, foraedleren og enhver fuldmaegtig
 - e) tidspunktet for EF-sortsbeskyttelsens indtraeden og ophør samt ophørsgrunden
 - f) paa forlangende, eventuel eksklusiv licens ifoelge aftale og eventuel tvangslicens, herunder navn og adresse paa licenstageren
 - g) paa forlangende, eventuel tvangsfuldbyrdelse som omhandlet i artikel 24
 - h) hvis indehaveren af en oprindelig sort og foraedleren af en sort, som i det vaesentlige er afledt af den oprindelige sort, begge oensker det, identifikation af sorterne som henholdsvis oprindelige og i det vaesentlige afledte, herunder sortsbetegnelserne og de involverede parters navne. En anmodning fra den ene af parterne er kun tilstraekkelig, hvis vedkommende har faaet enten en uanfægtet anerkendelse fra den anden part i medfør af artikel 99 eller en endelig afgørelse eller en endelig dom i medfør af de bestemmelser i forordningen, der omhandler identifikation af de paagaeldende sorter som henholdsvis oprindelige og i det vaesentlige afledte.
3. Andre saerlige forhold eller eventuelle betingelser for optagelse i de to registre kan anfoeres i gennemfoerelsesbestemmelserne i medfør af artikel 114.

4. Den officielle sortsbeskrivelse kan med hensyn til kendetegnenes antal og art eller den konstaterede forekomst af disse kendetegn paa Sortsmyndighedens initiativ og efter hoering af indehaveren tilpasses de til enhver tid gældende retningslinjer for beskrivelse af sorter af den paagaeldende taksionomiske gruppe, hvis det er noedvendigt, for at goere sortsbeskrivelsen sammenlignelig med beskrivelser af andre sorter af den paagaeldende taksionomiske gruppe.

Artikel 88

Aktindsigt

1. De i artikel 87 naevnte registre er aabne for aktindsigt.
2. I tilfaelde af legitim interesse gives der i overensstemmelse med betingelserne i gennemfoerelsesbestemmelserne i medfoer af artikel 114 aktindsigt vedroerende:
 - a) akterne vedroerende en ansogning om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse
 - b) akterne vedroerende EF-sortsbeskyttelse, der allerede er meddelt
 - c) dyrkningen med henblik paa teknisk afproevning af en sort
 - d) dyrkningen med henblik paa den tekniske efterkontrol af en sorts fortsatte bestaaen.
3. Hvad angaar sorter, til hvis frembringelse der til stadighed skal anvendes materiale med visse komponenter, undtages alle oplysninger om komponenterne, herunder deres dyrkning, fra aktindsigt efter anmodning fra ansøgeren om EF-sortsbeskyttelse. En anmodning om undtagelse fra aktindsigt kan ikke fremsaettes, efter at der er truffet afgoerelse om ansogningen om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse.
4. Materiale, der er forelagt eller modtaget i forbindelse med en afproevning som omhandlet i artikel 55, stk. 4, og artikel 56 eller en efterkontrol som omhandlet i artikel 64, maa ikke af de organer, der er kompetente i henhold til denne forordning, udleveres til andre, medmindre den berettigede giver sit samtykke, eller udleveringen er paakraevet som led i det i denne forordning foreskrevne samarbejde om afproevning eller i henhold til retsforskrifter.

Artikel 89

Regelmaessigt udkommende publikationer

Sortsmyndigheden offentliggoer mindst hver anden maaned en publikation, der skal indeholde de oplysninger, som indfoeres i registrene i medfoer af artikel 87, stk. 1 og stk. 2, litra a), d), e), f), g) og h), og som endnu ikke er offentliggjort. Sortsmyndigheden offentliggoer ogsaa en aarsrapport, der skal indeholde de oplysninger, den betragter som formaalstjenlige, dog mindst en liste over gaeldende EF-sortsbeskyttelse, beskyttelsens indehavere, datoerne for meddelelse og udloeb samt de godkendte sortsbetegnelser. De naermere enkeltheder i forbindelse med disse publikationer fastlaegges af administrationsraadet.

Artikel 90

Udveksling af oplysninger og publikationer

1. Sortsmyndigheden og medlemsstaternes kompetente sortsmyndigheder tilsender efter anmodning, uden at anvendelsen af reglerne for fremsendelse af resultater af tekniske afproevninger derved indskrænkes, til eget brug og vederlagsfrit hinanden et eller flere eksemplarer af deres publikationer samt andre relevante oplysninger om ansogt eller meddelt ejendomsret.
2. De i artikel 88, stk. 3, omhandlede oplysninger meddeles ikke, medmindre
 - a) oplysningerne er noedvendige for gennemfoerelsen af en afproevning eller efterkontrol som omhandlet i artikel 55 og 64
 - b) ansøgeren eller indehaveren af EF-sortsbeskyttelsen giver sit samtykke hertil.

Artikel 91

Administrativt og retsligt samarbejde

1. Sortsmyndigheden, proevningsmyndighederne i artikel 55, stk. 1, og medlemsstaternes retter eller andre kompetente myndigheder yder efter anmodning hinanden bistand ved at meddele oplysninger eller give adgang til sagsakter vedroerende sorten og proever og dyrkning heraf, medmindre denne forordning eller national lovgivning bestemmer andet. Giver Sortsmyndigheden og proevningsmyndighederne retter eller anklagemyndigheder adgang til sagsakter, proever og dyrkning heraf, er denne adgang ikke underkastet de i artikel 88 omhandlede begraensninger, og den adgang, som proevningsmyndighederne giver, er ikke underkastet en afgoerelse truffet af Sortsmyndigheden i medfoer af samme artikel.
2. Efter modtagelse af en retsanmodning fra Sortsmyndigheden foretager medlemsstaternes retter eller andre kompetente myndigheder paa Sortsmyndighedens vegne og inden for rammerne af deres kompetence undersøgelser eller andre retslige handlinger i forbindelse hermed.

394R2100

FEMTE

DEL INDVIRKNING PAA ANDRE RETSFORSKRIFTER

Artikel 92

Forbud mod dobbeltbeskyttelse

1. Der maa ikke meddeles nogen form for national sortsbeskyttelse eller noget patent for en sort, for hvilken der allerede er meddelt EF-sortsbeskyttelse. En ret, der er meddelt i modstrid med foerste punktum, er uden virkning.
2. Hvis indehaveren inden meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse har faaet meddelt en anden ret som naevnt i stk. 1 for den samme sort, kan han ikke paakalde sig den hermed forbundne beskyttelse for den paagaeldende sort, saa laenge EF-sortsbeskyttelsen er gaeldende.

Artikel 93

Anvendelse af national ret

Paaberaabelse af rettigheder paa grundlag af EF-sortsbeskyttelsen er kun undergivet begraensninger i medlemsstaternes retsregler, for saa vidt dette udtrykkeligt er anfoert i denne forordning.

SJETTE

DEL CIVILRETTLIGE KRAV, KRAENKELSER, KOMPETENCE

Artikel 94

Kraenkelse

1. Hvis en person
 - a) med hensyn til en sort, for hvilken der er meddelt EF-sortsbeskyttelse, foretager en af de i artikel 13, stk. 2, omhandlede handlinger uden at vaere berettiget hertil, eller
 - b) ikke anvender en sortsbetegnelse korrekt som omhandlet i artikel 17, stk. 1, eller ikke giver de relevante oplysninger som omhandlet i artikel 17, stk. 2, eller
 - c) i modstrid med artikel 18, stk. 3, benytter sortsbetegnelsen for en sort, for hvilken der er meddelt EF-sortsbeskyttelse, eller en betegnelse, der kan forveksles med en saadan sortsbetegnelsekan indehaveren kraeve, at kraenkelsen bringes til ophoer, eller at der betales en rimelig godtgoerelse, eller begge dele.
2. Hvis den paagaeldende har handlet forsaeligt eller uagtsomt, er han desuden forpligtet til at erstatte indehaveren eventuel yderligere opstaaet skade som foelge af kraenkelsen. Ved simpel uagtsomhed kan dette krav nedsaettes i forhold til graden af den simple uagtsomhed, men dog ikke saa meget, at det bliver mindre end den fordel, den kraenkende part har haft som foelge af kraenkelsen.

Artikel 95

Handlinger inden meddelelse af EF-sortsbeskyttelse

Indehaveren kan kraeve en rimelig godtgoerelse af enhver, der i perioden fra offentliggoerelsen af ansogningen om EF-sortsbeskyttelse og meddelelsen heraf har foretaget en handling, som efter denne periode ville vaere forbudt som foelge af EF-sortsbeskyttelsen.

Artikel 96

Foraeldelse

Krav i medfoer af artikel 94 og 95 foraeldes tre aar efter det tidspunkt, paa hvilket EF-sortsbeskyttelsen er blevet endeligt meddelt, og indehaveren har faaet kendskab til handlingen og den person, der har begaaet overtraedelsen, og i mangel af et saadant kendskab 30 aar efter afslutningen af den paagaeldende handling.

Artikel 97

Komplementaer anvendelse af nationale retsregler om kraenkelse

1. Har en person som omhandlet i artikel 94 gennem kraenkelsen opnaaet en gevinst paa bekostning af indehaveren eller en licenstagere, anvender de i medfoer af artikel 101 eller 102 kompetente retter den nationale lovgivning, herunder den internationale privatret, for saa vidt angaar udlevering heraf.
2. Stk. 1 gaelder ogsaa for andre krav, der maatte opstaa som foelge af foretagelse eller undladelse af handlinger i medfoer af artikel 95 i perioden fra offentliggoerelsen af ansogningen om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse til afslutningen af behandlingen heraf.
3. I oevrigt bestemmes EF-sortsbeskyttelsens retsvirkninger udelukkende efter denne forordning.

Artikel 98

Paastand om ret til EF-sortsbeskyttelse

1. Hvis EF-sortsbeskyttelse er blevet meddelt en person, som ikke efter artikel 11 er berettiget dertil, kan den berettigede kræve at få EF-sortsbeskyttelsen overdraget til sig, uden at hans adgang til andre retsmidler i henhold til medlemsstatens lovgivning derved begrænses.
2. Er en person kun berettiget til en del af EF-sortsbeskyttelsen, kan vedkommende i overensstemmelse med stk. 1 kræve at blive medindehaver heraf.
3. Krav i medfør af stk. 1 og 2 kan kun gøres gældende inden for en frist på fem år fra offentliggørelsen af meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, såfremt indehaveren af EF-sortsbeskyttelsen ved meddelelsen eller erhvervelsen vidste, at han ikke eller kun delvis var berettiget til EF-sortsbeskyttelsen.
4. Den berettigede kan tilsvarende gøre krav i medfør af stk. 1 og 2 gældende med hensyn til en ansøgning om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse, som er indgivet af en ansøger, der ikke eller kun delvis er berettiget dertil.

Artikel 99

Ret til sortsidentifikation

Indehaveren af en oprindelig sort og forædleren af en sort, som i det væsentlige er afledt af den oprindelige sort, har ret til at få identifikationen af de pågældende sorter anerkendt som henholdsvis oprindelig og i det væsentlige afledt.

Artikel 100

Retlige følger af en ændring af ejerforholdet vedrørende EF-sortsbeskyttelsen

1. I tilfælde af en fuldstændig ændring af ejerforholdet vedrørende EF-sortsbeskyttelsen som følge af en endelig dom afsagt i medfør af artikel 101 eller 102 efter påberåbelse af en ret til sortsidentifikation som omhandlet i artikel 98, stk. 1, bortfalder licenser og andre rettigheder ved infoerelsen af navnet på den berettigede i registret over EF-sortsbeskyttelse.
2. Har indehaveren eller en licenstagere inden anlæggelsen af en sag i medfør af artikel 101 eller 102 foretaget en af de i artikel 13, stk. 2, omhandlede handlinger eller truffet faktiske og seriose forberedelser dertil, kan vedkommende fortsætte eller foretage de pågældende handlinger, hvis han anmoder den nye indehaver, der er indført i registret over EF-sortsbeskyttelse om en ikke-eksklusiv licens. Anmodningen skal fremsættes inden for den i gennemførelsesbestemmelserne fastsatte frist. Licensen kan bevilges af Sortsmyndigheden, hvis parterne ikke kan nå til enighed. Artikel 29, stk. 3 til 7, finder tilsvarende anvendelse.
3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis indehaveren eller licenstageren var i ond tro på det tidspunkt, hvor vedkommende påbegyndte handlingerne eller forberedelserne.

Artikel 101

Kompetence og procedure med hensyn til civile søgsmål og krav

1. Lugano-konventionen og de supplerende bestemmelser i denne artikel og denne forordnings artikel 102 til 106 finder anvendelse på de i artikel 94 til 100 omhandlede søgsmål og krav.
2. Søgsmål af den i stk. 1 omhandlede art anlægges ved retterne
 - a) i den medlemsstat eller anden i Lugano-konventionen deltagende stat, hvor sagsoegte har bopæl eller hovedsæde eller i mangel heraf et forretningssted, eller
 - b) hvis denne betingelse ikke er opfyldt i nogen af medlemsstaterne eller i nogen af de i Lugano-konventionen deltagende stater, i den medlemsstat, hvor sagsoegeren har bopæl eller hovedsæde eller i mangel heraf et forretningssted, eller
 - c) hvis denne betingelse ikke er opfyldt i nogen medlemsstat, i den medlemsstat, hvor Sortsmyndigheden har sit hjemsted.Den kompetente ret kan træffe afgørelse om krænkelse, uanset i hvilken medlemsstat de påstås at være begået.
3. Søgsmål vedrørende krænkelse kan også anlægges ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er sket. I så fald er retten kun kompetent til at træffe afgørelse vedrørende krænkelse, der påstås at være begået i den medlemsstat, som retten henfører under.
4. Procesformerne og de kompetente retter er dem, der følger af lovgivningen i den stat, der er bestemt i medfør af stk. 2 eller 3.

Artikel 102

Supplerende bestemmelser

1. Søgsmål om berettigelse i medfør af artikel 98 i denne forordning anses for ikke at være omfattet af Lugano-konventionens artikel 5, stk. 3 og 4.
2. Uanset artikel 101 i denne forordning finder Lugano-konventionens artikel 5, stk. 1, og artikel 17 og 18 anvendelse.

394R2100

3. Ved anvendelsen af artikel 101 og 102 i denne forordning bestemmes en parts bopæl eller hovedsæde ifølge Lugano-koventionens artikel 52 og 53.

Artikel 103

Gældende retsplejeregler

Naar nationale retter er kompetente i medfør af artikel 101 og 102, gælder de retsplejeregler, der i den pågældende medlemsstat finder anvendelse på samme type sager om tilsvarende former for national ejendomsret, jf. dog artikel 104 og 105.

Artikel 104

Soegsmaalsadgang ved krænkelse

1. Soegsmaal om krænkelse kan anlægges af indehaveren. En licenstag kan anlægge et saadant soegsmaal, medmindre dette udtrykkeligt er udelukket ved en aftale med indehaveren i tilfælde af en eksklusiv licens eller er udelukket af Sortsmyndigheden i medfør af artikel 29 eller artikel 100, stk. 2.

2. Enhver licenstag har ret til at indtræde i et af indehaveren anlagt soegsmaal om krænkelse med henblik på at opnå erstatning for den skade, vedkommende selv har lidt.

Artikel 105

Forpligtelse for de nationale retter og andre myndigheder

En national ret eller anden myndighed, som behandler en sag om EF-sortsbeskyttelse, skal betragte EF-sortsbeskyttelsen som gyldig.

Artikel 106

Udsættelse af sagen

1. Vedroerer et soegsmaal krav som omhandlet i artikel 98, stk. 4, og afhænger afgoerelsen af, om sorten kan beskyttes i medfør af artikel 6, kan der første træffes afgoerelse, naar Sortsmyndigheden har truffet afgoerelse om ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse.

2. Vedroerer et soegsmaal en meddelt EF-sortsbeskyttelse, med hensyn til hvilken der er indledt en sag om annullation eller fortabelse i medfør af artikel 20 og 21, kan sagens behandling udsættes, for saa vidt afgoerelsen afhænger af EF-sortsbeskyttelsens gyldighed.

Artikel 107

Strafbarhed ved krænkelse af EF-sortsbeskyttelse

Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger til at sikre, at der for krænkelse af EF-sortsbeskyttelse indføres de samme straffebestemmelser som for krænkelse af tilsvarende former for national ejendomsret.

SYVENDE

DEL BUDGET, FINANSKONTROL, FÆLLESSKABSRETTLIGE GENNEMFØERELSESBESTEMMELSER

Artikel 108

Budget

1. Alle Sortsmyndighedens indtægter og udgifter anslås for hvert regnskabsaar og opføres på dennes budget.

Regnskabsaaret falder sammen med kalenderåret.

2. Indtægter og udgifter på budgettet skal balancere.

3. De budgetterede indtægter består, foruden af eventuelle andre indtægter, af provenuet af de gebyrer, der i medfør af artikel 83 skal betales på grundlag af det i artikel 113 omhandlede gebyrregulativ, og i det omfang, det er nødvendigt, af et tilskud fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

4. De budgetterede udgifter består, foruden af eventuelle andre udgifter, af Sortsmyndighedens faste omkostninger og omkostninger i forbindelse med Sortsmyndighedens almindelige drift, herunder de beløb, der skal betales til prøvningsmyndighederne.

Artikel 109

Opstilling af budgettet

1. Præsidenten opstiller en gang om året et overslag over Sortsmyndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsaar og fremsender det senest den 31. marts hvert år til administrationsrådet sammen med en stillingsfortegnelse og, saafremt der i overslaget opereres med et tilskud som omhandlet i artikel 108, stk. 3, en begrundelse herfor.

2. Saafremt der i overslaget opereres med et tilskud som omhandlet i artikel 108, stk. 3, sender administrationsrådet straks dette overslag til Kommissionen sammen med stillingsfortegnelsen og begrundelsen og eventuelt sin udtalelse. Kommissionen sender dette materiale til Fællesskabernes budgetmyndighed og kan til overslaget føje en udtalelse indeholdende et afvigende overslag.

394R2100

3. Administrationsraadet vedtager budgettet, som ligeledes omfatter Sortsmyndighedens stillingsfortegnelse. Saafremt overslaget omfatter et tilskud som omhandlet i artikel 108, stk. 3, tilpasses budgettet i givet fald til bevillingerne paa De Europaeiske Faellesskabers almindelige budget.

Artikel 110

Budgettets gennemfoerelse

Praesidenten gennemfoerer Sortsmyndighedens budget.

Artikel 111

Kontrol

1. Kontrollen med de af Sortsmyndigheden indgaaede forpligtelser og afholdelsen af alle udgifter samt kontrollen med fastlaeggelsen og inkasseringen af alle indtaegter sker gennem en finansinspektoer, der er udpeget af administrationsraadet.

2. Praesidenten fremsender senest den 31. marts hvert aar regnskabet over alle Sortsmyndighedens indtaegter og udgifter i det forloebne regnskabsaar til Kommissionen, administrationsraadet og De Europaeiske Faellesskabers Revisionsret. Revisionsretten reviderer regnskabet i henhold til de relevante bestemmelser, der gaelder for De Europaeiske Faellesskabers almindelige budget.

3. Administrationsraadet meddeler Sortsmyndighedens praesident decharge for gennemfoerelsen af budgettet.

Artikel 112

Finansielle bestemmelser

Administrationsraadet vedtager efter udtalelsen fra Revisionsretten de interne finansielle bestemmelser, hvori navnlig specificeres reglerne for opstilling og gennemfoerelse af Sortsmyndighedens budget. De finansielle bestemmelser skal saa vidt muligt svare til bestemmelserne i finansforordningen vedroerende De Europaeiske Faellesskabers almindelige budget og maa kun afvige fra disse, hvis det er noedvendigt paa grund af saerlige krav i forbindelse med Sortsmyndighedens drift.

Artikel 113

Gebyrregulativet

1. I gebyrregulativet fastsaettes navnlig de tilfaelde, i hvilke der i medfoer af artikel 83, stk. 1, skal betaales gebyrer, samt de paagaeldende gebyrers stoerrelse og opkraevning.

2. Der skal mindst opkraeves gebyr i foelgende tilfaelde:

a) behandling af en ansogning om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse; dette gebyr daekker

- formel proevelse (artikel 53)

- materiel proevelse (artikel 54)

- proevelse af sortsbetegnelsen (artikel 63)

- afgoerelsen (artikel 61 og 62)

- den dermed forbudne offentliggoerelse (artikel 89)

b) tilrettelaeggelse og gennemfoerelse af den tekniske afproevning

c) behandling af en klage, herunder afgoerelsen

d) hvert aar af EF-sortsbeskyttelsens varighed.

3. a) Med forbehold af litra b) og c) fastsaettes gebyrernes stoerrelse paa en saadan maade, at provenuet heraf i princippet sikrer, at Sortsmyndighedens budget balancerer.

b) Det tilskud, der er omtalt i artikel 108, stk. 3, kan imidlertid i en overgangsperiode indtil den 31. december i det fjerde aar efter den dato, der er fastsat i artikel 118, stk. 2, daekke udgifterne i forbindelse med Sortsmyndighedens indkoeringsfase. I overensstemmelse med proceduren i artikel 115 kan denne periode forlaenges om noedvendigt i hoejst et aar.

c) I den ovenfor naevnte overgangsperiode kan det tilskud, der er omtalt i artikel 108, stk. 3, desuden daekke visse af Sortsmyndighedens udgifter i forbindelse med visse aktiviteter bortset fra behandling af ansogninger, tilrettelaeggelse og gennemfoerelse af tekniske afproevninger samt behandling af klager. Disse aktiviteter praeciseres naermere, senest ét aar efter vedtagelsen af denne forordning, i gennemfoerelsesbestemmelserne i medfoer af artikel 114.

4. Gebyrregulativet vedtages efter proceduren i artikel 115, efter at administrationsraadet er blevet hoert om udkastet til de paataenkte foranstaltninger.

Artikel 114

Andre gennemførelsesbestemmelser

1. De nærmere regler for anvendelsen af denne forordning fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne. De skal navnlig indeholde bestemmelser om

- den indbyrdes forbindelse mellem paa den ene side Sortsmyndigheden, og paa den anden side proevningsmyndigheder, organer og afdelinger som omhandlet i artikel 30, stk. 4, og artikel 55, stk. 1 og 2
- forhold som omhandlet i artikel 36, stk. 1, og artikel 42, stk. 2
- proceduren ved appelkamrene.

2. Uden at dette beroerer artikel 112 og 113 vedtages alle de gennemførelsesbestemmelser, der er naevnt i denne forordning, efter proceduren i artikel 115, efter at administrationsraadet er blevet hoert om udkastet til de paataenkte foranstaltninger.

Artikel 115

Procedure

1. Kommissionen bistaas af et udvalg, der bestaar af repraesentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repraesentant som formand.

2. Naar proceduren i denne artikel skal foelges, forelaegger Kommissionens repraesentant udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal traeffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsaette under hensyn til, hvor meget det paagaeldende spoergsmaal haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for afgoerelsen, som Raadet skal traeffe paa forslag fra Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repraesentanter for medlemsstaterne, den vaegt, som er fastlagt i naevnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de paataenkte foranstaltninger, naar de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de paataenkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelaegger Kommissionen straks Raadet et forslag til de foranstaltninger, der skal traeffes. Raadet traeffes afgoerelse med kvalificeret flertal.

Har Raadet ved udlobet af en frist paa tre maaneder regnet fra forslagens forelaeggelse for Raadet ikke truffet nogen afgoerelse, vedtages de foreslaede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Raadet med simpelt flertal har udtalt sig mod de naevnte foranstaltninger.

OTTENDE

DEL OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 116

Undtagelser

1. Uanset artikel 10, stk. 1, litra a), og uden at dette beroerer bestemmelserne i artikel 10, stk. 2 og 3, anses en sort ogsaa for at vaere ny i tilfaelde, hvor sortsbestanddele eller udbytte deraf ikke er blevet solgt eller paa anden maade overdraget til andre af foraedleren eller med dennes samtykke inden for Faelllesskabets omraade med henblik paa udnyttelse af sorten mere end fire aar, eller af druesorter og traearter mere end seks aar, inden denne forordnings ikrafttraeden, hvis ansøgningsdatoen ligger inden for et aar efter den omhandlede ikrafttraeden.

2. Stk. 1 finder ogsaa anvendelse paa saadanne sorter i tilfaelde, hvor der er meddelt national sortsbeskyttelse i en eller flere medlemsstater foer denne forordnings ikrafttraeden.

3. Uanset artikel 55 og 56 skal den tekniske afproevning af disse sorter saa vidt muligt foretages af Sortsmyndigheden paa grundlag af de disponible resultater af enhver procedure for meddelelse af national sortsbeskyttelse og efter aftale med den myndighed, som har gennemfoert proceduren.

4. For EF-sortsbeskyttelse meddelt i henhold til stk. 1 eller 2 gaelder foelgende:

- artikel 13, stk. 5, litra a), finder ikke anvendelse paa i det vaesentlige afledte sorter, hvis eksistens var almindelig kendt i Faelllesskabet inden datoen for denne forordnings ikrafttraeden

- artikel 14, stk. 3, fjerde led, finder ikke anvendelse paa landbrugere, der i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, fortsat benytter etablerede sorter, hvis de foer denne forordnings ikrafttraeden allerede anvendte sorten til det formaal, der er beskrevet i artikel 14, stk. 1, uden at betale vederlag; denne bestemmelse finder anvendelse indtil den 30. juni i det syvende aar efter aaret for forordningens ikrafttraeden. Inden dette tidspunkt fremlaegger Kommissionen en rapport, hvori den sort for sort redegøer for situationen med hensyn til de etablerede sorter.

Ovennaevnte periode vil kunne forlaenges ved de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages i medfoer af artikel 114, dersom Kommissionens rapport goer det berettiget

394R2100

- uden at dette beroerer de rettigheder, der knytter sig til national sortsbeskyttelse, finder artikel 16 tilsvarende anvendelse paa handlinger vedroerende materiale, der af foraedleren eller med dennes samtykke er blevet overdraget til andre inden datoen for denne forordnings ikrafttraeden, naar disse handlinger udfoeres af en person, der inden denne dato allerede udfoerte saadanne handlinger eller havde truffet faktiske og serioese forberedelser hertil. Hvis saadanne tidligere handlinger har medfoert tilsigtet videreformering i henhold til artikel 16, litra a), er det noedvendigt at indhente indehaverens tilladelse til videreformering efter udloebet af det andet aar, eller for druesorter og traearter efter udloebet af det fjerde aar, efter datoen for denne forordnings ikrafttraeden.
- Uanset artikel 19 nedsaettes varigheden af EF-sortsbeskyttelsen med den laengste periode
- i hvilken sortsbestanddele eller udbytte deraf er blevet solgt eller paa anden maade overdraget til andre af foraedleren eller med dennes samtykke inden for Faellesskabets omraade med henblik paa udnyttelse af sorten som fastslaet paa grundlag af resultaterne af proceduren for meddelelse af EF-sortsbeskyttelse for saa vidt angaar stk. 1
- i hvilken en national sortsbeskyttelse/nationale sortsbeskyttelser har vaeret gaeldende for saa vidt angaar stk. 2 men ikke med mere end fem aar.

Artikel 117

Overgangsbestemmelser

Sortsmyndigheden oprettes saa betids, at den fra den 27. april 1995 til fulde kan varetage de opgaver, der er paalagt den ved denne forordning.

Artikel 118

Ikrafttraeden

1. Denne forordning traeder i kraft paa dagen for offentliggoerelsen i De Europaeiske Faellesskabers Tidende.
2. Artikel 1, 2 og 3, 5 til 29 og 49 til 106 anvendes fra den 27. april 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gaelder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfaerdiget i Bruxelles, den 27. juli 1994.

Paa Raadets vegne

Th. WAIGEL

Formand

(1) EFT nr. C 244 af 28. 9. 1990, s. 1 og EFT nr. C 113 af 24. 4. 1993, s. 7.(2) EFT nr. C 305 af 23. 11. 1992, s. 55, og EFT nr. C 67 af 16. 3. 1992, s. 148.(3) EFT nr. C 60 af 8. 3. 1991, s. 45.(4) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12. Forordningen er senest aendret ved forordning (EOEF) nr. 1552/93 (EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 19).(5) EFT nr. 17 af 6. 10. 1958, s. 385/58. Forordningen er senest aendret ved tiltraedelsesakten af 1985.